73STE JAARGANG No. 9670 DONDERDAG 15 NOVEMBER 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Beschermende maatregelen nodig ?

ANTILLIAANSE INDUSTRIE MET ONDERGANG BEDREIGD

Zal ICASA binnen twee jaar de deuren SLUITEN?

Willemstad. — De jonge op Curaçao gevestigde Icasa (Industria Chocolate Antilliana S.A.) „La Marquise" heeft momenteel met grote moeilijkheden te kampen, moeilijkheden, die niet alleen de ondergang van deze ondergang van deze onderneming kunnen betekenen, maar die er tevens toe kunnen leiden, dat ernstige schade wordt toegebracht aan de plannen tot verbreding van Curaçaos economische basis. Dit werd ons duidelijk, toen wij dezer dagen een onderhoud mochten hebben met de managing-director van deze chocolade- en suikerwerkenfabriek, de heer M. H. Pinedo.

Toen deze industrie zich kort geleden op ons eiland vestigde, was een herziening van de invoerrechtentarieven in de maak. De directie verkeerde in de veronderstelling, dat deze verhoging ten aanzien van de genoemde producten dermate zou zijn, dat daardoor de plaatselijke industrie zou worden beschermd. Het draaide echter uit op slechts enkele procenten.

Momenteel werkt de Icasa met verlies. Dit is op zichzelf geen verontrustend verschijnsel, want het is het geval met vrijwel iedere nieuwe industrie, die nog een markt moet veroveren. Wanneer die markt er eenmaal is, komt er verandering in de zaak. Het ziet er echter voorlopig nog niet naar uit, dat onder de gegeven huidige omstandigheden deze verandering voor de Icasa spoedig zal komen.

„Ik wil het nog twee jaar aanzien," verklaarde de heer Pinedo. „Zijn de omstandigheden dan niet in de gunstige zin veranderd, dan sluit ik de deuren".

Zoals bekend, zijn enkele buitenlandse chocoladefabrieken op Curaçao goed ingevoerd. Het is voor een nieuw bedrijf moeilijk om in deze markt te komen, ondanks het feit, dat de te bieden producten misschien minstens van dezelfde kwaliteit zijn. (Wij achten ons niet bevoegd om over de kwaliteiten te oordelen. — Red.)

Een van de mogelijkheden om de markt te veroveren is het leveren tegen concurrerende prijzen. Dit doet de Icasa dan ook, zij het, dat het verschil slechts minimaal kan zijn. Uiteraard heeft een nieuw bedrijf ontzaggelijke kosten te maken, die het niet toestaan, dat de prijzen ver beneden die van andere producenten blijven.

Een ander aspect is, dat Curaçao momenteel tracht om zijn economische basis te verbreden. o.m. door het aantrekken van industrieën Naar de opvatting van de heer Pinedo mag een zich vestigende industrie in dergelijke omstandigheden ook rekenen op beschermende maatregelen, niet in de vorm van het toestoppen ener subsidie, maar in de vorm van een beschermende belasting op ingevoerde artikelen.

De laatste verhoging van de bedoelde belastingen is echter zeer gering geweest en zeker te laag om er enige beschermende kracht van te doen uitgaan. Het is namelijk zo, dat de buitenlandse producenten — waarschijnlijk mede door de vestiging van een plaatselijke fabriek — er toe zijn overgegaan om de prijzen een weinig te verlagen. Op deze wijze kan een onderneming als de hier gevestigde nimmer tegen zijn concurrenten op, omdat deze door hun enorme kapitaalsreserves kans zien om desnoods voor langere tijd tegen veel te lage prijzen te leveren en daardoor de plaatselijke industrie „dood te concurreren".

Ware dit slechts een interne concurrentiestrijd tussen enkele fabrieken, dan was het niet de taak van de pers om hierop de aandacht te vestigen. Maar in dit geval gaat het om een Curaçaos (lees: een Antilliaans) belang.

Wanneer immers de eerste kleine industrie, die zich hier vestigt niet door maatregelen van het gouvernement wordt gesteund wanneer zulks wenselijk blijkt en tengevolge daarvan na verloop van korte tijd de deuren moet sluiten, dan zullen andere industrieën, die plannen hebben, om naar de Antillen te komen, zich wel tweemaal bedenken alvorens zij dure gebouwen laten neerzetten en deze met even dure machines laten „meubileren".

Momenteel werkt de Icasa nog slechts met een vrij geringe personeelsbezetting en nog is de gehele „output" niet ingezet. Maar men mag niet uit het oog verliezen, dat een bloeiende chocolade-industrie in de Antillen de werkgelegenheid in niet onbelangrijke mate zal verruimen. Anderzijds bedraagt momenteel de jaarlijkse import van chocolade- en suikerwerken ƒ 1,4 miljoen. Niet uit het oog verliezend, dat de buitenlandse fabrieken toch immer in de markt zullen blijven, meent de heer Pinedo te mogen constateren, dat de jaarlijkse omzet van zijn bedrijf tot een belangrijk deel van die ƒ 1,4 miljoen kan worden opgevoerd, wanneer het gouvernement beschermende maatregelen treft.

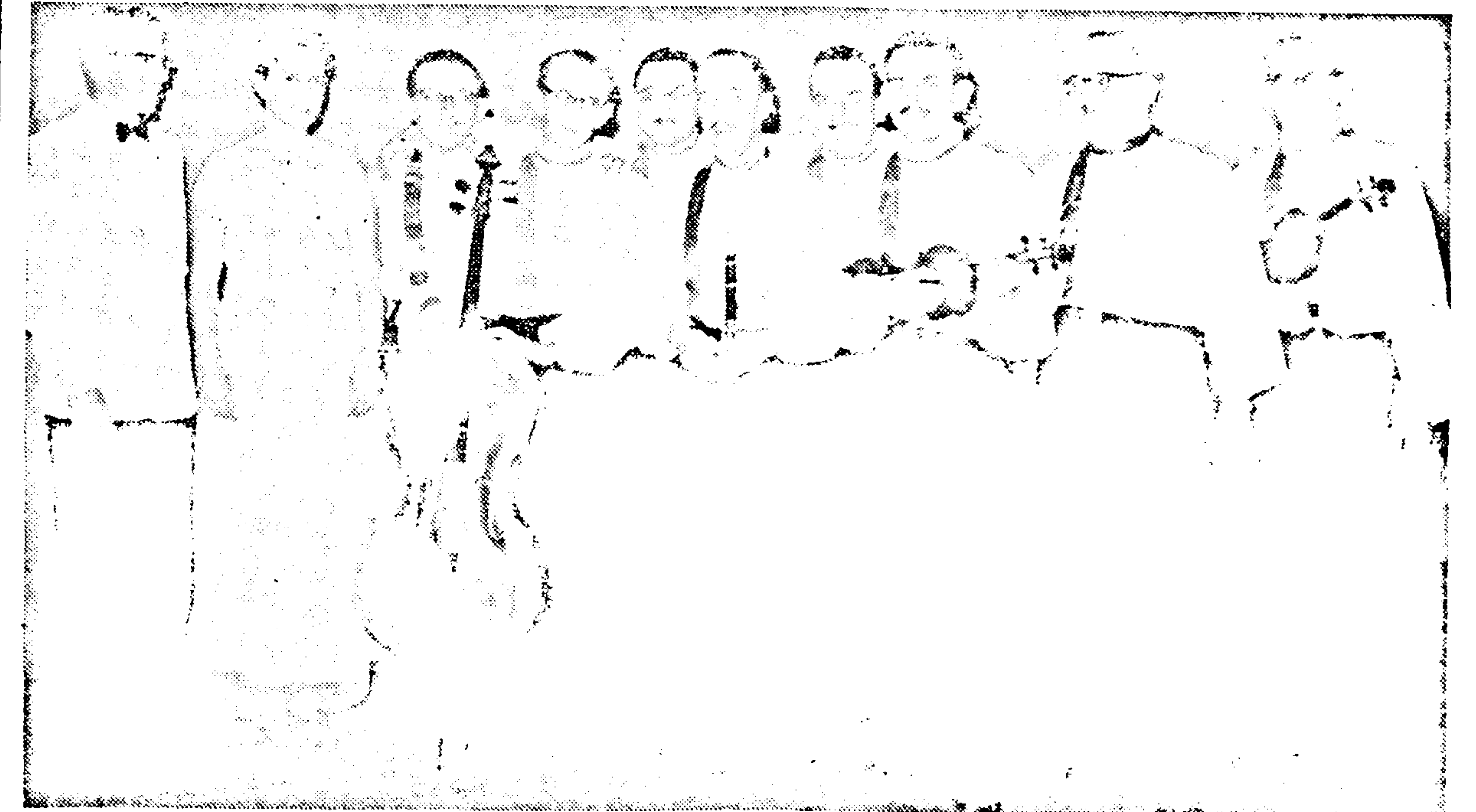
Met een mes gaat het beter!

Willemstad. — Aan de wachtpost op Brionplein vervoegde zich te 19.30 uur de man L.P., die in de oksel met een mes was verwond tijdens een gevecht in de „Alto Bar" met een onbekende man. Deze zou hem de steek hebben toegebracht, waarna hij hem het mes afhandig maakte. Maar dat gelukte niet zonder M.B., de messentrekker, ernstig te verwonden. Deze liep snijwonden in de hand op en een pees van een der vingers was doorgesneden. Hij moest in het St Elisabeth Gasthuis worden opgenomen.

Het wegdek was glad

Willemstad. — Wegens het slippen op de Sta. Rosaweg ter hoogte van Jan Boos heeft een personenauto gistermiddag 6 uur een ravage van circa ƒ 1000,— aangericht. De bestuurder verklaarde, dat de wegdek glad was, waardoor de auto een slag van 180 graden maakte. Daarbij ramde de rechterachterzijde van de wagen een elektrische lichtmast. Deze werd vernield en een draad knakte door. Volgens de bestuurders verklaring reed hij met een „matig" vaartje.

Hongaarse avond ROXY

Het Magyari-octet tezamen met de solisten, die gisteravond in het Roxy-theater optraden ten bate van het Steunfonds Hongarije. Van links naar rechts: Ben Verdoes, mevr. Nel Blikslager, Felix Lindes, Piet Zeegers, Niels Palm, Hans Rijpkema, Gerar Mous, Meindert Sonnema, Dirk Jansen van Galen en Wilt Feenstra.

Willemstad. — Gisteravond werd er in een matig bezet Roxy door de Soroptimist Club ten bate van het steunfonds Hongarije en met medewerking van het Magyari Octet, Mevr. Blikslager en de heer Verdoes een zeer goede uitvoering van Hongaarse muziek gegeven.

Het Octet, gestoken in Hongaarse kledij en voorzien van Hongaarse snorren, heeft uitstekend gespeeld en terwijl wij luisterden en onze ogen sloten, waanden wij ons in het vredige vooroorlogse Hongarije, waar vroeger naast de ruzietjes, die er wel eens waren, ook nog tijd was voor goede muziek. De zang van mevr. Blikslager en de heer Verdoes viel zeer in de smaak, wat wel bleek uit de ovaties, die het publiek deze kunstenaars bracht.

Na afloop bedankte de voorzitster der S.O.C. de medewerkenden en werden bloemen aan mevr. Blikslager aangeboden.

De totale netto opbrengst van deze avond bedroeg ongeveer ƒ 1200,—, het welk mede te danken was aan het gratis beschikbaar stellen van consumpties door de fa Mensing & Co., Morris & Curiel en de heer Pinedo van de Coca-Cola-plant, terwijl menig Curaçaose ingezetene een kaart had gekocht, doch niet verschenen was.

Tevens moeten we nog vermelden de belangeloze medewerking, die door verschillende mariniers verleend werd bij het verkopen der consumpties.

Spoorwegpersoneel weer in staking

HONGAARS leger vervangt politie-mensen in Boedapest

Ook uit ROEMENIE worden onlusten en arrestaties gemeld

Boeda-Pest. — Radio Boeda-Pest heeft medegedeeld dat het spoorwegpersoneel, dat het werk had hervat, weer in staking is gegaan als reactie op het bericht, dat Hongaren in gesloten spoorwegwagons naar het Oosten zijn vervoerd.

Het aantal Hongaarse vluchtelingen dat gisteren Wenen bereikte was 5000.

Radio Boeda-Pest heeft medegedeeld dat het Hongaarse leger opdracht kreeg de politie in de straten van Boeda-Pest te vervangen.

De Russische delegatie bij de Verenigde Naties heeft medegedeeld dat het toelaten van waarnemers van de Verenigde Naties tot Hongarije uitsluitend door de Hongaarse regering beoordeeld wordt.

Een Tsjechoslowaakse delegatie, onder leiding van premier Viliam Siroky is vandaag per vliegtuig uit Praag naar Boeda-Pest vertrokken voor een „vriendschappelijk bezoek" zoals werd aangekondigd in Praag. De delegatie bestaat uit tien leden, waarvan drie ministers, o.a. de minister voor binnenlandse industrie en voor wederopbouw.

Het Amerikaanse departement van buitenlandse zaken ontving inlichtingen over de deportatie van Hongaren naar de Sovjet Unie. Deze kwestie wordt met spoed bestudeerd — aldus een woordvoerder van het departement.

In doorgaans betrouwbare kringen te Wenen verluidde gisteren, dat zich in Transylvanië, een streek in Roemenie met een overwegend Hongaarse bevolking, onlusten, arrestaties en anti-Russische demonstraties hebben voorgedaan. Met het oog op deze onrust, waarvan geen melding is gemaakt door de officiële Roemeense pers, hebben de Roemeense regering en de communistische partij maatregelen genomen om een grote revolutie als in Hongarije te bezweren, aldus genoemde kringen.

De studenten van de universiteiten van Cluj en Timisoara organiseerden op 30 oktober anti-Russische relletjes. Ook namen zij twee minuten stilte in acht om hun solidariteit met de Hongaarse vrijheidsstrijders te uiten. Honderdtallen studenten werden gearresteerd. Deze arrestaties werden gevolgd door onlusten „op kleine schaal", waarbij verschillende mensen werden gewond; men vermoedt, dat er een is gedood.

Daarna zond de Roemeense regering hoge communistische partijfunctionarissen naar de voornaamste plaatsen van onrust om de gebeurtenissen in Hongarije te „verklaren". In verschillende plaatsen echter werd deze „uitleg" met openlijke bespotting ontvangen. Daarop werden geuniformeerde veiligheidstroepen in groten getale aangevoerd. Het aantal troepen, dat in Boekarest is gezien, is ook aanzienlijk vermeerderd.

Uit alle delen van Boedapest kwamen gisteren arbeiders in een fabriek buiten de stad bijeen en bespraken de voorwaarden, op grond waarvan zijn bereid zijn het werk te hervatten. De vergadering, die omstreeks het middaguur begon, was laat in de namiddag nog aan de gang. Waarnemers, die een inleidende bespreking der arbeiders bijwoonden, zijn van mening, dat zich een neiging begint te openbaren om de voornaamste voorwaarden voor hun terugkeer naar het werk te verzachten. Tot dusver heeft men geëist de terugtrekking der Sovjet Russische troepen, het herstel van de afgezette premier Nagy en vrije verkiezingen.

De waarnemers geloven, dat het merendeel van de arbeiders bereid schijnt te zijn het werk te hervatten, vóór het vertrek van de Russische troepen, hoewel zij volhouden, dat de Russen te eniger tijd het land moeten verlaten. Daartegenover is ongeveer 1/3 van het aantal stakers vastbesloten van het werk weg te blijven, tot het vertrek van de Russen. Degenen, die een hervatting van het werk voorstaan, brengen naar voren, dat het gemakkelijker zal zijn de arbeiders te organiseren en hun eisen aan de regering voor te leggen, wanneer zij voor onmiddellijk contact op hun werk bij de hand zijn.

> Droeg U reeds bij aan de hulpactie van het Rode Kruis of van de Soroptimisten ten bate van Hongarije? Zo niet, doe het dan nog vandaag!

„GRAN REVISTA MUSICAL!"

Kunnen de CURACAOSE revue-gezelschappen het op deze manier volhouden?

Na de weldadige, doch tevens overdadige activiteiten, die de Curaçaose revista-gezelschappen de laatste tijd aan de dag gelegd hebben, heeft het naar onze mening wel zin eens na te gaan of de wijze waarop deze gezelschappen en hun leiders te werk gaan, en de programma's die zij in snelle opvolging voor het voetlicht brengen, nu wel op bevredigende wijze de toets der kritiek kunnen doorstaan.

Zowel de groep „Mascarada", van Eddy Pieters, als de gezelschappen van Chu hielman, Mooy Borgschot, Schenker en Romualdo Hanst zijn de voorbije maanden verschillende malen met afwisselend succes in het Roxy-theater en ook elders opgetreden. Het aantal aangekondigde voorstellingen met oude of nieuwe programma's was op een gegeven moment zó groot, dat het publiek de tel kwijt raakte. En niet alleen de tel, maar ook de „fijne neus" voor wat wel en wat niet goed was. Men kreeg te veel van het goede voorgezet en mede daardoor konden de artistieke leiders niet voldoende selectie op het door hen gebodene toepassen. Er moest nu en dan vrede genomen worden met kleinkunst van mindere, om niet te zeggen inferieure kwaliteit, omdat de keuze der artisten nu eenmaal niet onbeperkt was, en een revista toch een hele avond moest vullen. Een oplossing werd vaak gevonden in het afsnoepen van artisten van concurrerende gezelschappen. Doch dit had dan tot gevolg, dat de gezelschappen hun eigen karakter verloren en door schabloon-programma's een verminderde belangstelling van het publiek in de hand werkten.

Ook het feit, dat meerdere artisten slechts over een zeer beperkt repertoire beschikken en altijd weer met de zelfde songs, de zelfde grapjes en dezelfde dansen voor het voetlicht treden, draagt niet bij tot een veredeling van dit soort kleinkunst, die het toch ook voor een groot deel van originaliteit en variatie moet hebben.

Wij geloven, dat, wil deze met zoveel verheugend enthousiasme ondernomen activiteit op het gebied van de variedades, tot blijvende successen leiden, er een bepaalde ordening zal moeten plaats vinden, een zekere zelfbeperking vergezeld gaande van een gezonde zelfkritiek, die de leiders der gezelschappen zich vrijwillig opleggen.

Wij willen, alvorens hiervan meer te zeggen, vooropstellen, dat wij een gezonde concurrentie tussen de verschillende revista-gezelschappen geenszins wensen uit te schakelen. Er moet verscheidenheid en afwisseling zijn. Dit houdt de belangstelling van het publiek gaande en verhoogt de mogelijkheid tot het uitwerken van nieuwe ideeën.

Daarnaast achten wij het in het algemeen ook niet uit den boze, dat artisten in andere revistas optreden als waaraan zij gewend zijn hun medewerking te verlenen. Dit is zelfs nu en dan wel aan te bevelen, omdat het een gezonde „doorspoeling" in de gelederen der artistieke medewerkers bevordert.

Doch dit is heel wat anders als hetgeen thans in de Curaçaose revista-wereld geschiedt, en waarover wij ook reeds eerder onze ongerustheid hebben uitgesproken.

Men gaat maar overijld, zonder voldoende planning, en — wat het ergste is — met een zekere artistieke nonchalance te werk en tracht elkander met programma's, die als los zand aan elkaar hangen, omdat zij niet voldoende zijn voorbereid, de loef af te steken. De artistieke leiders kunnen op deze wijze onmogelijk de verantwoordelijkheid voor hun werk dragen. Zij doen dit echter desondanks en boeten dientengevolge aan prestige bij het publiek in. Dit is buitengewoon jammer, omdat deze mensen werkelijk wel over voldoende artisticiteit beschikken om in hun genre iets goeds te kunnen brengen.

Wat moet er gebeuren, willen de Curaçaose revue- en cabaret-gezelschappen, de belangstelling van het publiek, die zij thans in zo hoge mate bezitten, blijven behouden?

Op de eerste en voornaamste plaats is daarvoor nodig, dat de programma's met veel meer zorg worden samengesteld en aan een ernstige kritiek onderworpen. Nagegaan zal moeten worden of er voldoende „gang" in de voorstelling zit en of er een bepaalde climax in gelegd kan worden, zodat zij niet als een nachtkaars uitgaat. Daarvoor is nodig een regisseur, een man die niet op goed geluk af een aantal artisten om zich verzamelt en laat optreden met wat zij te bieden hebben, doch die zelf uitmaakt hoe de revista zal worden, en die daarna op zoek gaat naar geschikte krachten om datgene uit te beelden, wat hij zich in zijn geest voorgesteld heeft op het toneel te brengen. Op deze wijze onstaat er een stuk werk, waar lijn in zit en dat als een geheel kan worden gepresenteerd.

Een van de dingen, die nagegaan dienen te worden, is of het wel aanbeveling verdient een goochelaar en een hypnotiseur in een revista te laten optreden. Ook vinden wij het geen gelukkige vondst kleine kinderen in zulk een revue een deel van het program te laten verzor-

(Vervolg naar pag. 5)

Eerste Hongaarse vluchtelingen in Nederland

Ontroerende tonelen

Venlo. — Duizenden waren toegestroomd, toen de eerste trein met 370 Hongaarse vluchtelingen in Venlo aankwam. De coupé-ramen werden opengedraaid en met grote ontroering werd het oude Hongaarse volkslied aangehoord, dat door een muziekkorps werd gespeeld. Een spontaan gejuich maakte zich los uit de toeschouwende menigte en werd uit de trein levendig beantwoord. Kreten als „vivat Neerlandia" weerklonken, die de Nederlanders beantwoordden met „vivat Hungaria". Manschappen van het garnizoen voorzagen de Hongaren van koffie, soep en broodjes. Ondanks de politieafzetting slaagden steeds meer mensen erin op het perron langs de trein te komen, waar de reizigers bedeeld werden met een overvloed aan sigaretten.

Enige tijd later stopte de bijna 300 meter lange trein in Utrecht voor de laatste keer op deze tocht van de Hongaren, die land en have verlieten om in den vreemde vrijheid te vinden. Vermoeid en ontdaan waren de mannen en vrouwen, die met bussen naar de Jaarbeurshallen werden geleid, waar alles in gereedheid was.

Vanavond zal H.M. de Koningin de vluchtelingen via de radio toespreken. De toespraak wordt daarna in het Hongaars vertaald, uitgezonden.

Ex-koningin Elisabeth van Griekenland overleden

Cannes. — Ex-koningin Elizabeth van Griekenland is in de afgelopen nacht in Cannes, waar zij verpleegd werd, overleden. Zij bereikte de leeftijd van 62 jaar. Zij leed aan een hartkwaal.

V.G.K.S.-festival luisterrijk gestart met varieté- en bingo-avond

Asiento. — In het feestprogramma van de VGKS, die op maandag 19 november a.s. haar 12e jarig bestaan herdenkt, was het openingsavond een flonkerende briljant aan de koperen kroon van de jeugdige jarige. Een uitstekende varieté programma gebracht door eigen mensen, besloten met een amusante Franse film luidde het festival in.

De voorzitter, ir. P. C. Groenendijk opende de avond, welke gehouden werd in de bioscoop op Rio Canario met een korte, maar krachtige speech, waarin zijn trots en die van het Bestuur tot uiting kwam, dat de VGKS ondanks haar korte bestaan, vergeleken met de overige verenigingen in CPIM verband, toch behoorde tot de grootste en belangrijkste. Hij betrok in zijn dankwoord aan de vele medewerkers ook de ereleden Fischer, Kruger, de Kok, Koppers en de Visser, die met hun stuwende leiding de vereniging hadden gemaakt tot wat deze thans is.

Het programma, dat aan elkander „gelijmd" werd door de Groningse conference van Luc „Berend" Meyer, die als toneelknecht de lachers op zijn hand had, werd geopend door de „Lubricators" of smeerders zoals de conferencier hen betitelde. Dit ensemble is sinds enige tijd uitgebreid met een trompettist annex bassist. Het was verbazingwekkend te zien met welk een gemak de leden van de band van het ene instrument op het andere overgingen.

Tegenwoordig beschikt men zelfs over twee vocalisten, de steeds gemakkelijker zingende lieftallige Goutje Kambier en de geroutineerde Wil Barelds, die beiden evenveel in het hartelijke applaus deelden, dat de uitstekend gebrachte nummers beloonde.

Het volgende programmapunt vermeldde een terugblik van de secretaris M. Segaar in de historie van de vereniging die op originele wijze via de geluidsband werd gebracht en op het witte doek met „visual aids" werd geïllustreerd. De slides gaven dikwijls op caricaturale wijze de voornaamste belevenissen weer.

Het woord was hierna aan Karel Crince le Roy die de couleure locale pakte in een schets van Annie M. G. Schmidt. Zijn met verve gebrachte voordracht oogstte veel succes.

Het laatste nummer voor de pauze was het optreden van een als zwitsers geklede, we mogen wel zeggen toegetakelde groep. De mannen met kniebroek, hoed met ganzenveer en een facultatieve snor, harmonieerden aardig met de in bonte kledij getooide dames. De groep was samengesteld uit de voormalige leiders en leidsters van de vacantiekampen, onder de beproefde leiding van Bison Bill Smit. Behalve een gezongen vraag en antwoord spel bracht de groep ook enkele volksdansen die bij het publiek in goede smaak vielen.

Na de pauze werd de franse film vertoond, een humoristisch geval, die de lotgevallen schilderde van een aantrekkelijke jongeman die de gunsten van het zwakke geslacht niet versmaadt, maar toch uiteindelijk in de huwelijksbooien geslagen wordt door zijn buurmeisje.

Dit geslaagde openingsprogramma werd gisteravond gevolgd door een geanimeerde bingoavond een van de twee extra bingoavonden, ingelast wegens de grote liefhebberij voor dit kansspel waaraan goede geldprijzen verbonden waren.

Na de pauze werd een bandopname van het cabaret van Wim Sonneveld gedraaid, jammer genoeg kwam het geluid via de versterker niet altijd even duidelijk door. Desondanks was het geheel toch zeer geslaagd.

Hedenavond wordt het VGKS Festival voortgezet met een zangrecital door Marie Cecile Mordijk aan de vleugel begeleid door Enrique Trigo. Op haar programma staan o.a. liederen van Schubert, Brahms, Schumann en Mozart. Ook deze avond waarvoor alle kaarten zijn uitverkocht, belooft een succes te worden.

Belevenis van de recherche

Willemstad. — Gisteren om 16.25 uur verzocht een restaurant-houder op Berg Altena bemiddeling van de recherche, daar een zekere E.V.G.D. een ruit zou hebben stuk gegooid. Bij aankomst van de recherche was de dader bereid de schade te dekken. Terwijl de dienaar van Hermandad bezig was het een en ander op papier vast te leggen, nam de man H.M. het op voor de onderhoudene. Hij richtte beledigende woorden tot de ambtenaar in funktie en daar bleef het niet bij, want het heerschap was zo brutaal om de tafel, waaraan de politie-man notitie zat te maken, een fikse trap te geven. Dat ging een beetje te ver! Een patrouillewagen moest er te pas komen en onder hevige weerstand — ook spuwde hij in het gelaat van de agent — werd de man naar de hoofdwacht meegevoerd.

Spiritu gehoord!

Willemstad. — Terwijl hij twee auto's was gepasseerd en achter een derde aasnorde, hoorde de bestuurder van een personenauto — dat gebeurde omstreeks 22.40 uur op de Roodeweg — een stem achter zich, die hem de alles behalve aangename mededeling deed, dat hij vermoord zou worden. Om zich te vergewissen vanwaar de stem kwam, wendde de chauffeur het hoofd naar achteren, waardoor hij niet kon merken, dat de voor hem rijdende passagierswagen bij een bordje was gestopt. Hij reed deze over het trottoir, waardoor het voertuig een lichtmast vernielde. Het vehikel, dat de aanrijding veroorzaakte reed met onverminderde vaart naar de koenoekoe, alwaar later de politie de wagen vond. Schade ƒ 800.—.

Kinderfilmmiddag van Soroptimist Club

Willemstad. — Gistermiddag werd in een tamelijk goed bezette zaal door de Soroptimistclub een filmmiddag gehouden ter ondersteuning van het fonds, dat ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan der Curaçaose Wijkverpleging van zuster Koole was opgericht. Dit fonds heeft ten doel zuster Koole een airconditioning-apparaat aan te bieden.

Marie Mordijk zong voor scholieren

Willemstad. — Gistermorgen trad de bekende zangeres Marie Cecile Mordijk op voor de Onderbouw van het Peter Stuyvesant-college en 's middags voor de Bovenbouw. De jeugd heeft genoten..... en de zangeres ook. Ze houdt van kinderen en voelt ze aan; ze weet de juiste toon te treffen (in dubbel opzicht). Alle liederen, die ze — in welke taal dan ook — zong, sloegen in. De begeleiding door de pianist Enrique Trigo was voortreffelijk. Het zijn goede en mooie uren geweest. De adjunct-inspecteur van het onderwijs, de heer C. A. Kramer, woonde de middagvoorstelling bij.

Examens

Willemstad. — Blijkens uit Nederland ontvangen bericht slaagden voor het Wis- en Natuurkundig gedeelte van het examen voor Kandidaat Technisch Chemicus, dat werd afgenomen op 17 en 18 oktober jl., de heren S. L. A. Lobo en W. F. A. Klappe.

Antilliaans feest in Nederland

Willemstad. — Hedenavond om half 9 zal de Curom een programma uitzenden, dat opgenomen is tijdens de feestavond, die in Nederland plaats vond ter ere van de nieuwe Antilliaanse studenten. Aan dit programma verlenen verschillende bekende Antillianen hun medewerking.

Venezolaanse consul zal Maria-beeld schenken

Willemstad. — Naar wij vernemen, is door de Venezolaanse Consul-Generaal op Curaçao, de heer R. N. Fermin Bermudez, mededeling gedaan, dat hij van plan is aan de kerk van O.L. Vrouw van Coromoto te Antriol op Bonaire een beeld van „La Virgen del Valle" aan te bieden. Deze aanbieding zal dan geschieden begin komend jaar. Voor deze gave zal de Bonairiaanse bevolking de Consul-Generaal uiteraard zeer dankbaar zijn.

Van het filmdoek

THE CAINE MUTINY

Dat Hollywood voor niets terugdeinst, blijkt weer uit de grootse creatie van de met de Pulitzerprijs bekroonde novelle van Herman Wouk, „THE CAINE MUTINY" welke door Stanley Kramer via Columbia Pictures in technicolor wordt uitgebracht.

Producer Kramer en director Howard Dmytryk zijn niet over één nachtijs gegaan. Zij verzekerden zich van een briljante „cast", waarin twee Academy-winnaars voorkomen: Humphrey Bogart en Jose Ferrer, terwijl andere belangrijke rollen worden vertolkt door Van Johnson; Fred MacMurray; Robert Francis; Tom Tully; Arthur Franz; Lee Marvin; Warner Anderson en May Wynn. Frappant is de karakter-uitbeelding in de film van de figuren uit Wouk's verhaal, dat ons laat kennis maken met de staf van de „CAINE", die onder leiding staat van Kapitein Queeg, een merkwaardige man. Zo merkwaardig, dat enkele zijner officieren menen hem het bevel te moeten ontnemen. Dat gebeurt op een uiterst kritiek moment, wanneer het schip door de woeste zee als een notedopje heen en weer wordt geslingerd. Zijn commando wordt door ondergeschikte officieren genegeerd en met veel moeite wordt het schip behouden. Als alles over is, volgt een geruchtmakende krijgsraad, die de onschuld of schuld van de gezagvoerder moet vaststellen.

Zeer geslaagd zijn de scenes verfilmd in het Yosemite National Park; in de San Franciscobaai en op Honolulu's Pearl Harbor. De Amerikaanse regering stelde voor deze gelegenheid de twee oorlogsbodems „Doyle" en „Thompson" ter beschikking, die om de beurt als de „CAINE" fungeren.

Vanwege de getrouwe weergave en de schrandere wijze, waarop de dode letters van het boek in levende figuren zijn uitgebeeld, zijn wij ervan overtuigd, dat de film „THE CAINE MUTINY" — zelfs als men het boeiende boek gelezen heeft — een gang naar WEST-END alleszins waard' is.

TEXAS LADY

De vermaarde Claudette Colbert is in „TEXAS LADY", het Super Scope-produkt, dat in CINELANDIA vertoond wordt, naar een voor haar nieuw genre overgestapt. Het is namelijk voor het eerst dat zij in een western de hoofdrol op zich neemt. Haar veelzijdige talent veroorlooft haar deze keuze te doen. Voortreffelijk is zij in de rol van een uitgeefster, die heel wat te verduren heeft gehad in de tijd toen Amerika nog worstelde met zijn kolonisatie. Van ondergeschikte aard blijkt de kolonisatie — althans in de film — te zijn ten aanzien van de krachtpatserij en schietpartij veroorzaakt door zwervende gelukszoekers en kwaadaardige elementen, die in het Wilde Westen een torment van gevaar verspreiden. Er wordt lustig gedobbeld en de drank, die zij innemen, vertroebelt hun denken, waardoor herrie en vechtpartij schering en inslag zijn. Tussen al deze wantoestanden staat dan de vrouw, die op zichzelf aangewezen is de strijd aan te binden met vrekkige koehandelaren, die een territorium van vee, gestolen vee, bij elkaar hebben gebracht. Hun aandeel in de wanordelijkheden betekent slechts hun kassa met bloedgeld verzadigen. In de persoon van een conscientieuze dobbelaar, Chris Mooney (Barry Sullivan), vindt zij een goede helper om al te achterdochtige karakters onschadelijk te maken.

R.K.O.'s „TEXAS LADY" heeft als verdere interpretanten: John Litel; Ray Collins; Douglas Fowley; Walter Sande; James Bell en Don Haggerty.

THE KING AND I

De in prima kleuren en Cinema Scope 55 opgenomen rolprent op de versie van Rodgers en Hammerstein's befaamde muzikale show „THE KING AND I" gaat dit weekend in ROXY in reprise. De vertolkers uit deze film zijn: Deborah Kerr als Anna; Yul Brynmer als een Siamese koning, die in zijn rijk de westerse beschaving wil invoeren. (Men denke eraan, dat het verhaal zich rond het jaar 1862 voltrekt). Andere sterren zijn: Rita Moreno als een prinses, die de koning ten geschenke wordt gegeven; Martin Benson als de Kralahome, minister president en des konings rechterhand; Terry Saunders geeft een goede vertolking als lady Chang, de firstlady uit de vele vrouwen, die de monarch er traditioneel op nahoudt en Carlos Rivas ziet 'n als Lun Tha, de minnaar van de prinses.

Onmetelijke en schier onmenselijke taak

Geen staatsman heeft het zo zwaar als de President van Amerika

Caesar, Djenghis Khan en Napoleon zouden hem om zijn macht hebben benijd

(Van een bijzondere medewerker)

Geen staatsman ter wereld heeft zo'n zware taak als de president van de Verenigde Staten. Men staat versteld als men zich bezint op het uitermate veelomvattende karakter van het ambt dat door de bewoner van het Witte Huis in Washington wordt bekleed.

„Het Amerikaanse presidentschap" wordt uitvoerig besproken in een onlangs verschenen boek *) van Clinton Rossiter, hoogleraar in de Politieke Wetenschappen aan Cornell University. Rossiter opent zijn studie met een passend citaat uit Macbeth: „Methought I heard a voice cry, Sleep no more!", en in het hoofdstuk over de recente presidenten van de V.S. vertelt hij van Truman, dat deze minstens die zijn tijd bijzonder efficiënt besteedde. Als Truman zich in 1952 weer beschikbaar gesteld had en hij zou herkozen zijn, dan zou hij zich misschien letterlijk dood gewerkt hebben. Truman schijnt dan ook vier jaar geleden gezegd te hebben, dat hij niet in een houten kist het Witte Huis uitgedragen wilde worden en dat hij er de voorkeur aan gaf zijn ambt, na bijna acht jaar, ter beschikking te stellen.

Tien functies in één

De ontzaglijke macht van de President van de Verenigde Staten van Amerika wordt in het boek van prof. Rossiter uitvoerig geanalyseerd. Hij onderscheidt daarbij vijf functies, die van zuiver constitutionele aard zijn en vijf nevenfuncties, die echter niet als van minder belang moeten worden beschouwd. Truman heeft eens opgemerkt, dat Caesar, Djenghis Khan of Napoleon op hun nagels zouden hebben gebeten van afgunst, als zij ooit van zo'n machtspositie hadden vernomen. In de hele wereldhistorie is in de verste verte geen precedent te vinden van de taak, die aan de president van de V.S. wordt opgelegd. Zijn ambt is ook op het ogenblik volkomen uniek. Het is niet te vergelijken met dat van de president van Frankrijk, of de premier van Engeland. Het is meer dan die beide functies. Ja, meer dan die beide functies tezamen.

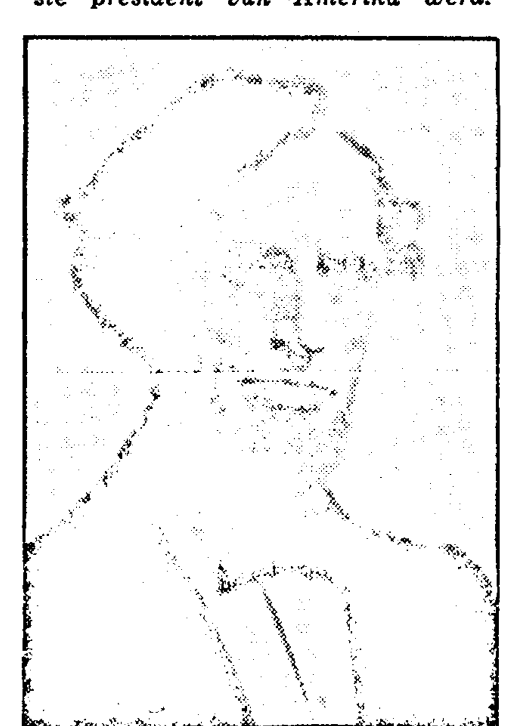

George Washington, die in 1789 de eerste president van Amerika werd.

Gaan wij nu eens na hoe de omvang van dit ambt nauwkeurig beschreven kan worden: De President van Amerika is op de eerste plaats Staatshoofd. Hij moet zich kwijten van het soort verplichtingen dat bijvoorbeeld de Engelse koningin, de gouverneur-generaal van Canada, of de president van de Westduitse Bondsrepubliek heeft te vervullen. Plechtige of rituele verplichtingen. Hij moet een krans leggen bij het monument van Lincoln, maar hij moet ook de lichtjes aansteken van de „nationale kerstboom" in Washington. Vaak moet hij zich als staatshoofd naar ver afgelegen delen van het land begeven om er de een of andere ceremonie met zijn aanwezigheid op te luisteren.

Van nog veel meer omvattende aard is het tweede aspect van zijn veelzijdige functie. De president is hoofd van de uitvoerende macht. In Engeland geldt de regel: „The Queen reigns but does not rule" („zij regeert maar zij heerst niet"); de president van Amerika echter doet allebei. Hij vervult ook het ambt van „prime-minister" en in dit ambt gaat zijn bevoegdheid zelfs vaak die van vele premiers elders in de wereld te boven. Als „Chief Executive" beschikt hij over bijzonder grote bevoegdheden.

Vervolgens is hij Eerste Diplomaat. Hij is persoonlijk verantwoordelijk voor de buitenlandse betrekkingen. Truman overdreef niet, toen hij in 1948 op een vergadering van Joodse Oorlogsveteranen verklaarde: „Ik maak de Amerikaanse buitenlandse politiek." De functie van eerste diplomaat is intussen in onze tijd uitgegroeid tot de voornaamste en zwaarste rol, die de president heeft te spelen.

Abraham Lincoln, de 16de president van de Verenigde Staten.

De vierde macht, waarover de president beschikt, is: het Opperbevel over de strijdkrachten. Hij is de levende garantie van het Amerikaanse geloof in „de suprematie van de civiele over de militaire overheid". Vooral in onze tijd heeft de betreffende bepaling in de grondwet een ontzagwekkende betekenis, niet alleen voor Amerika zelf, maar voor de hele wereld. Het was in 1945 de president, die moest beslissen dat de A-bom in de oorlog tegen Japan zou worden gebruikt, het was in 1950 de zelfde president, die opdracht kon geven de H-bom te vervaardigen en het is in de toekomst slechts aan de president zijn uit te maken of ook dit wapen ooit in een oorlog zal worden aangewend.

De laatste zuiver constitutionele hoofdbevoegdheid van de president is die, welke hij ontleent aan zijn titel van Eerste Wetgever. Hij moet in deze functie leiding geven aan het Congres, het wetgevende lichaam. Men heeft het presidentschap wel het „derde Huis van het Congres" genaamd, naast de Senaat en het Huis van Afgevaardigden.

Tot de tweede categorie taken van de bewoner van het Witte Huis behoort op de eerste plaats die van partijleider. Sinds Jefferson speelt hij deze politieke rol. Een rol, die hem soms in conflict dreigt te brengen met zijn andere functies, met name met die van staatshoofd. Eisenhower had aanvankelijk met dit aspect van zijn ambt de grootste moeite, maar Eisenhower was dan ook geen typisch politieke figuur, maar een alom geëerd soldaat, die — men zou haast zeggen „toevallig" — door de Republikeinen als hun kandidaat voor het presidentschap naar voren was gebracht. Eisenhowers aanvankelijke onmacht om zich als leider van de partij te doen gelden, heeft hem o.m. grote narigheid bezorgd met een man als McCarthy. (Als Robert Taft Republikeins president was geworden, zou die narigheid niet ontstaan zijn).

Op de dag van zijn inauguratie in 1861 arriveerde Lincoln (links op de voorgrond met hoge hoed) per trein in de stad Washington.

De president is de Stem van het Volk. In ogenblikken van groot historisch belang voor de natie geeft hij uiting aan de gedachten en gevoelens van zijn landgenoten. De uitvindingen van radio en televisie hebben in de twintigste eeuw de president op dit punt unieke mogelijkheden geboden.

De tweede Roosevelt en Eisenhower hebben van die mogelijkheden vooral een zeer effectief gebruik gemaakt.

Hij is vervolgens Beschermer van de Vrede en als zodanig treedt hij op in situaties, die de rust en orde in de natie dreigen te verstoren. Bij nationale rampen ontleent de president aan deze titel zeer veel omvattende bevoegdheden. In geval van overstromingen in diverse staten tegelijk kan de president bijvoorbeeld persoonlijk de leiding nemen bij de hulpverlening.

De president is ook Beheerder van de Welvaart. In laatste instantie is hij de man, die de economische stabiliteit van de natie garandeert en die een crisis moet voorkomen. En tenslotte is de president de Leider van de Coalitie van Vrije Naties. Hij immers staat aan het hoofd van de machtigste vrije staat ter wereld. Churchill erkende dit in een symbolisch gebaar bij de conferentie van Bermuda, toen hij niet zelf - als oudste staatsman - de middelste zetel in de vergaderzaal nam, maar deze aan Eisenhower aanbood. Als leider van de vrije wereld trad Truman op in 1950, toen opgetreden moest worden tegen Noord-Korea's agressie en Eisenhower in 1953, toen hij in de V.N. het plan lanceerde voor een internationaal bureau voor splijtbaar materiaal.

Het presidentschap wordt intussen vooral in zijn macht beperkt door de grote bevoegdheden, waarover het Congres beschikt. Ook die bevoegdheden zijn namelijk zeer veel omvattend. Het is deze omstandigheid, die het presidentschap belet in een dictatuur te ontaarden. In het bijzonder de Senaat kan het de president zeer lastig maken, door hem de verwezenlijking van zijn plannen onmogelijk te maken.

In wezen heeft het presidentschap van nu nog altijd hetzelfde karakter als dat van 1789, het jaar, waarin George Washington aan het hoofd van de natie kwam te staan. De president is ook heden wat de grondleggers van de Republiek hem wilden doen zijn, maar hij is veel meer. Hij is machtiger en meer democratisch, hij geniet een groter prestige en hij speelt een grotere rol in het bepalen van het landsbeleid.

*) „The American Presidency" by Clinton Rossiter. Signet Key Books, New York. 1956.

Waarschuwing aan Hongaarse arbeiders

Wenen. — Het officiële Hongaarse communistische partijorgaan „Nep Szabadsag" (het vroegere „Szabad Nep") heeft de arbeiders gewaarschuwd, dat de prijzen tot ongekende hoogten zullen stijgen, indien zij hun algemene staking niet opheffen. Het hoofdartikel werd door radio-Boedapest omgeroepen.

„Alleen werk kan ons redden", zei het blad. Hoewel de arbeid in de provincies „in aanzienlijke mate" was hervat, was de toestand in Boedapest „erger". In de levensmiddelenbedrijven was 60 tot 80% van de arbeiders teruggekeerd. Elders was het werk niet hervat. Maandag keerden vele arbeiders naar de fabrieken terug, maar werkten niet. Zij gingen weer naar huis na te zijn „gemolesteerd en belet door onverantwoordelijke demagogische elementen".

Het blad schreef verder, dat „de oogst dit jaar slechts middelmatig was, zodat er niet veel voedsel is. De enige manier om inflatie te voorkomen in hard werken". Het blad publiceerde ook enkele maatregelen tegen de inflatie en zei, dat de terugtrekking der Russische troepen niet kan beginnen voordat de rust is hersteld.

Stoorzender te Poznan gestaakt

Poznan, Polen. — De stoorzender in Poznan wordt volgens het Poolse blad Gazeta Poznanska afgebroken. Enkele dagen geleden, aldus het blad, heeft de zender zijn activiteit gestaakt.

Het gebeurde in Nederland...

Nederlands krentenbrood naar Monaco — Kampioenschap met consequenties — Prinses Gracia zal geschenk graag aanvaarden

In Nederland is het op verschillende plaatsen nog gebruik, dat bij de geboorte van een eersteling een krentenbrood aan de jonge ouders wordt aangeboden. Niet zo maar een krentenbrood! Neen! Een zogenaamde „krentenwegge", die zo om en nabij anderhalf à twee meter lang is en een respectabel gewicht heeft. Vooral in de oostelijke en noordelijke provincies heeft deze gewoonte zich in de kleine gemeenschappen kunnen handhaven met als zwaartepunt Twente. Zij wekt herinneringen aan de zogenaamde „naoberplicht", waarin de buren de jonge moeder en haar gezin de eerste dagen moesten bijstaan.

* * *

Toen voorzitter Chris Nijland van de Zwolse Cursisten Vereniging in de dagen van voorbereiding van de jaarlijkse bakkersvakwedstrijden eind juli in de kranten las dat in het prinsdom van Monaco een blijde gebeurtenis aanstaande was, kreeg hij een inval die hij op de eerstvolgende vergadering ter sprake bracht. Zou het geen aardig idee zijn om aan prinses Gracia Patricia een echte krentwegge aan te bieden? De vergadering was het spoedig eens. De kampioen in de krentenbroodklasse op de nationale bakkersvakwedstrijden, die vandaag en morgen te Zwolle worden gehouden met daaraan verbonden een belangstelling op bakkerijgebied, zou deze attentie van de Nederlandse bakkers mogen fabriceren. De directeur van de Zwolse bakkersvakschool, de heer W. G. Barendsen, die in het bestuur van de vereniging zitting heeft, kreeg opdracht contact op te nemen met Monaco om toestemming tot aanbieding te verkrijgen. Hij schreef een brief aan de prinses, waarin hij vertelde van de in Nederland eeuwenoude traditie om bij de geboorte van een eersteling een grote krentenwegge aan te bieden. Ook wees hij er op, dat bij de in Zwolle te houden nationale vakwedstrijden de kampioen krentenbrood bakken zou worden uitgeroepen. Het zou zeer op prijs worden gesteld als deze kampioen gelegenheid zou worden geboden bij de te verwachten blijde gebeurtenis zo'n Nederlands krentenbrood aan te bieden. Directeur Barendsen kreeg niet spoedig bericht terug en begin september vond hij dat in verband met de voorbereiding van de wedstrijden de tijd begon te dringen. Hij schreef daarom nog eens een brief naar Monaco, waarin hij zijn schrijven in herinnering bracht en op een nette manier op een spoedig antwoord aandrong. Er kwam toen „schot in de zaak". Want enkele dagen daarna kreeg een der bestuursleden, de heer Th. Zunnebeld te Zwolle, een telefoontje van de vertegenwoordiging in Nederland van het prinsdom van Monaco, waarbij nadere inlichtingen werden gevraagd, zowel omtrent het Nederlandse gebruik als over de wedstrijd.

* * *

Drie dagen na dat telefoontje kreeg de heer Barendsen een schrijven uit Monaco. Met bevende hand opende hij de belangrijke enveloppe en las tot zijn grote voldoening dat „de prinses zeer getroffen was door de sympathieke geste van de Nederlandse bakkers" en de toezegging deed het geschenk gaarne in principe te aanvaarden. Dat de Z.C.V. met deze toezegging in haar nopjes was, behoeft niet nader verklaard te worden. Door middel van publikaties in de vakpers werden de bakkers op de hoogte gebracht. Hoewel het kort dag was, is toch in de krentenbroodklasse voor de vakwedstrijden een behoorlijk aantal inschrijvingen binnengekomen. Winnaar van de wedstrijd krentenbroodbakken is J. A. Beersma, Hoofdstraat west 65 in Uithuizen, geworden die in aanmerking komt om het krentenbrood voor Prinses Gracia Patricia van Monaco te bakken. Op welke wijze het vervoer en de aanbieding van de krentenwegge naar en in Monaco zullen geschieden, is nog niet geregeld. Wel bestaan er plannen om een kist te laten maken waarop een aantal folkloristische motieven zullen worden aangebracht.

Ned. Roode Kruis bestaat weldra 90 jaar

's-Gravenhage. — Het Nederlandse Rode Kruis zal in juli 1957 zijn negentigste verjaardag vieren.

Men hoopt dan een geschenk te krijgen in de vorm van ledenaanwas. Het Ned. Rode Kruis telt thans een half miljoen leden. Al deze leden gaan in aktie om er 100.000 bij te winnen.

Ook Mauriac zegt vriendschap met Sovjets op

Parijs. — De Franse schrijver Francois Mauriac is uit de vereniging voor vriendschap tussen de Sovjet-Unie en Frankrijk getreden.

„De gebeurtenissen maken het mij onmogelijk nog langer van deze vereniging lid te zijn", aldus Mauriac.

Mr. d'Ailly terug in het bankwezen

Amsterdam. — De burgemeester van Amsterdam, mr d'Ailly, die 1 januari zijn ambt zal neerleggen, zal binnenkort een leidende functie aanvaarden aan een der Amsterdamse banken. Mr d'Ailly was vóór 1946, toen hij burgemeester werd, directeur van de Nederlandse Bank.

Nederlandse bedrijven naar jaarbeurs te Bogota

's-Gravenhage. — Aan de derde internationale jaarbeurs te Bogotá, van 23 november tot 9 december a.s. nemen 60 Nederlandse bedrijven deel Er wordt bij de Nederlandse inzending een baggermolen getoond, die in volle werking is.

De belangstelling voor Colombia is — zo zegt de Nederlandse Economische Voorlichtingsdienst in Den Haag — stijgende. Hoewel Colombia moeilijkheden heeft met de betalingsbalans, heeft de Colombiaanse regering voor alle te Bogotá tentoongestelde Nederlandse produkten de invoer- en transfervergunningen gegarandeerd.

De Nederlandse industrie toont te Bogotá o.a. gereedschapsmachines, diverse soorten motoren, compressoren, generators en pompen, spoorwegmateriaal, brandkasten, draad en kabels, chemische produkten, kunstmest, bestrijdingsmiddelen tegen plantenziekten, lasapparaten, textiel, transportwagens, zeiljachten, fietsen en bromfietsen.

Bovendien zullen de Nederlandse Economische Voorlichtingsdienst en de Nederlandse Kamer van Koophandel in Bogotá de aandacht vragen voor hetgeen het Nederlandse bedrijfsleven aan diensten kan bieden bij haven- en wegenaanleg, ontginningen, de bouw van elektrische centrales, de bouw van vliegtuigen en het luchtvervoer.

In het officiële kantoor, waaromheen een aantal representaties van de Nederlandse industrie wordt gegroepeerd, zullen deskundigen inlichtingen geven over de mogelijkheden voor de Nederlandse industrie en van de afzet in Colombia.

Tweede Rode Kruis-colonne naar Hongarije?

Den Haag. — Het Nederlandse Roode Kruis heeft deels met de Rode Kruiscolonne die naar Wenen is vertrokken, de volgende goederen voor de Hongaarse vluchtelingen verzonden: **2500 dekens, 2000 lakens, 2000 lopen, 3000 eetbestekken en een grote hoeveelheid toiletbenodigdheden.**

Er zullen ongetwijfeld nog veel meer goederen nodig zijn, zodat het zeer wenselijk is, dat reeds ontworpen collectes e.d. normaal doorgang vinden.

Er wordt gewerkt aan de samenstelling van een tweede ambulance, die waarschijnlijk ook uit vijf auto's zal bestaan.

18.000ste schip te Rotterdam

Rotterdam. — Het 1051 brt ton metende SS Roman Queen, dat ligplaats koos in de Waalhaven te Rotterdam was het 18.000ste schip, dat dit jaar de haven is binnengekomen. Het schip kwam leeg van Londen en is eigendom van Queens Shipping Navigation Ltd, te Londen.

Vorig jaar arriveerde het 18.000ste schip, het 3357 ton metende Engelse schip W. J. H. Wood, op 19 november.

TOM POES en de Kniphoed

2611. Het leven had voor heer Bommel weinig kleur meer. Zijn dagen bracht hij kniezend door in de kale, holle ruimte van zijn slot, waar zelfs geen stoel hem enig gemak bood. Het eten bestond uit monsterachtige bosbessen en fijngewreven graszaden, die door Joost op vreugdeloze wijze werden toebereid. Te kopen was er niets, kranten kwamen er niet uit en het was werkelijk de hoogste tijd, dat er iets ging gebeuren.

Op de ochtend na de storm zat heer Ollie te overwegen zich aan het hoofd van een expeditie te stellen om het oerwoud te gaan onderzoeken, toen Joost binnenkwam.

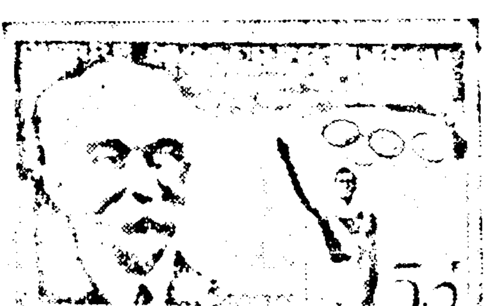
„Excuseer, heer Olivier", sprak de trouwe knecht, „er staan allemaal pakkisten voor het slot, met Uw welnemen".

„Pakkisten?" mompelde heer Bommel bevreemd. Hij trad zijn voordeur uit en staarde verbluft rond. „Wie heeft dat gebracht?" vroeg hij tenslotte. „Of is dit hetzelfde soort monsterwerk als we tegenwoordig steeds bij de hand hebben — als je begrijpt wat ik bedoel?"

„Ik weet het niet", zei de bediende, „het lijkt me even anders als U mij toestaat. Op deze kist staat bijvoorbeeld Uw naam. En daar bij die boom staat een brief.

Hij is een beetje groot uitgevallen, maar toch héél goed leesbaar. Wanneer men weer gewoon wil worden, moet men de inhoud van zijn kist opeten, staat er!"

„Gewoon worden?" herhaalde heer Ollie. „Onzin, ik ben heel gewoon. Alles is ongewoon, behalve ik. Maar ik wil toch wel eens weten, wat er in die kist zit. Maak hem eens open, Joost!"

Deze postzegel met de beeltenis van baron Pierre de Coubertin, de initiatiefnemer tot de moderne Olympische Spelen, zal ter gelegenheid van dit olympische jaar worden uitgegeven door de Franse posterijen. De zegel, die een waarde heeft van 30 francs, is getekend door R. Serres.

IK WAS EEN ANDER

door

D[...]ISE EGERTON

48

De wind rukte de woorden van mijn lippen en joeg ze de oneindigheid in. Er was niets anders te horen dan het rusteloze bruisen van de zee en mijn kwaadheid doofde als een kaarsvlammetje in de tocht, om daarna plaats te maken voor koude angst. Ze kon me toch niet zomaar achterlaten? Maar stel je voor dat ze dat wel had gedaan? Ik had haar expres de indruk gegeven, dat ik althans een beetje kon zien. Had ze het geloofd? Of was het allemaal opzet? Nee — dat was belachelijk. Ik had haar gezegd, dat ze op Mallyon wisten van mijn afspraak met haar. Dat zou haar toch wel weerhouden gevaarlijke dingen te doen. Bovendien was ik er thans van overtuigd, dat zij niet betrokken was geweest bij het incident met de vrachtauto. Ze had me duidelijk bewezen, dat ze er eenvoudig de lichamelijke kracht niet toe bezat.... Het was volkomen logisch dat ze verontwaardigd moest zijn; dat kon ik haar waarlijk niet kwalijk nemen. Maar ze had terug moeten komen, toen ze de eerste schok te boven was.

Het was ellendig, daar te moeten blijven staan en te wachten tot ze weer voldoende vergevensgezindheid koesterde om me te komen ophalen, maar er zat niet veel anders op. Ik moest kalm blijven en zo mogelijk geduldig. Doch het zou wel verstandig zijn, als ik een beetje verder van de zee af kon komen. Het had geen zin om kletsnat te worden. Ik keerde mijn rug naar de zee en deed zes behoedzame stappen naar voren. Het ging goed, het zand was glad en effen als de vloer van een danszaal.

Ik schreeuwde opnieuw. Een zeemeeuw krijste langgerekt, monotoon en eigenaardig klaaglijk. De wind deed de broekspijpen langs mijn benen fladderen, terwijl ik stond te luisteren. Boven het donderen van de branding uit was echter geen geluid waarneembaar.

Ik liep verder. Ik moet de zee aan mijn linkerhand houden, dacht ik — dan ga ik dezelfde weg terug, die we gekomen zijn. Met een beetje geluk zou ik dan ook het pad omhoog kunnen vinden.

Ik deed opnieuw zes passen. Vijf ervan gingen goed, maar bij de zesde viel ik op mijn handen en knieën over een rotsblok. Ik kwam lelijk terecht en mijn handen deden het meeste pijn, omdat ze opengeschaafd waren aan de scherpe randen van de schelpen, die zich erop hadden afgezet. Ik bleef even liggen en scharrelde toen weer overeind. Daarna begon de narigheid pas goed.

Nu ik eenmaal tussen de rotsen was aangeland, bleek het onmogelijk er ook weer tussenuit te komen. Ik redeneerde redelijk genoeg, dat ik zes stappen had nodig gehad om ze te bereiken en dat zes achteruit me er ook weer uit moesten bevrijden. Maar zo was het niet. Ik kreeg één voet op het zand, maar de andere raakte weer een rots en zo ging het steeds. Het waren bovendien niet de rotsen met hun veradderlijke tapijt van schelpen alleen die me moeilijkheden bezorgden; ook met het glibberige zeewier en het water ertussen moest ik rekening houden. Ik liet me tenslotte op handen en voeten zakken en kroop op die belachelijke manier een paar meter verder. Ik welke richting? Ik had er geen idee meer van. Ik ging op een der blokken zitten en probeerde een sigaret op te steken. Maar mijn handen waren koud en nat en het vlammetje van de aansteker werd telkens weggeblazen door de straffe wind. Na een aantal verwoede pogingen gaf ik het op.

Ik begreep, dat ik mijn plan om het pad omhoog te bereiken wel kon opgeven. Het rumoer van de zee leek nu van alle kanten te komen en ik wist niet eens meer of ze achter me, links of rechts van me was. De brekers dreunden met toenemend geweld. Ik dacht dat de zon moest zijn verdwenen, want ondanks het feit dat ik mijn bril had afgezet, uit vrees die bij mijn herhaalde valpartijen te breken, drong er geen licht tot mij door. Ik hiel me nog altijd koppig voor, dat er geen reden was om bang te zijn. Dit was natuurlijk een onplezierige situatie, maar ze zou niet lang duren. Er moesten toch mensen in de buurt zijn; wandelaars over het strand, of althans de klippen, van waaruit men me kon zien? Hoelang zou het duren voor tante Harriet alarm zou slaan? Tegen dinertijd? Nou, dan kon er nog genoeg gebeuren!

Door mijn gekruip tussen de rotsen door en de plassen, die zich daar begonnen te vormen, werd ik behoorlijk nat en de wind begon onaangenaam door mijn vochtige kleren te dringen. Ik kon toch niet rustig blijven zitten? Nee, ik moest in beweging blijven, al was het alleen maar om warmte te behouden. Opeens voelde ik geen rotsen meer. Het zand onder mijn handen was hard. Ik kwam overeind en stond weer op mijn beide benen.

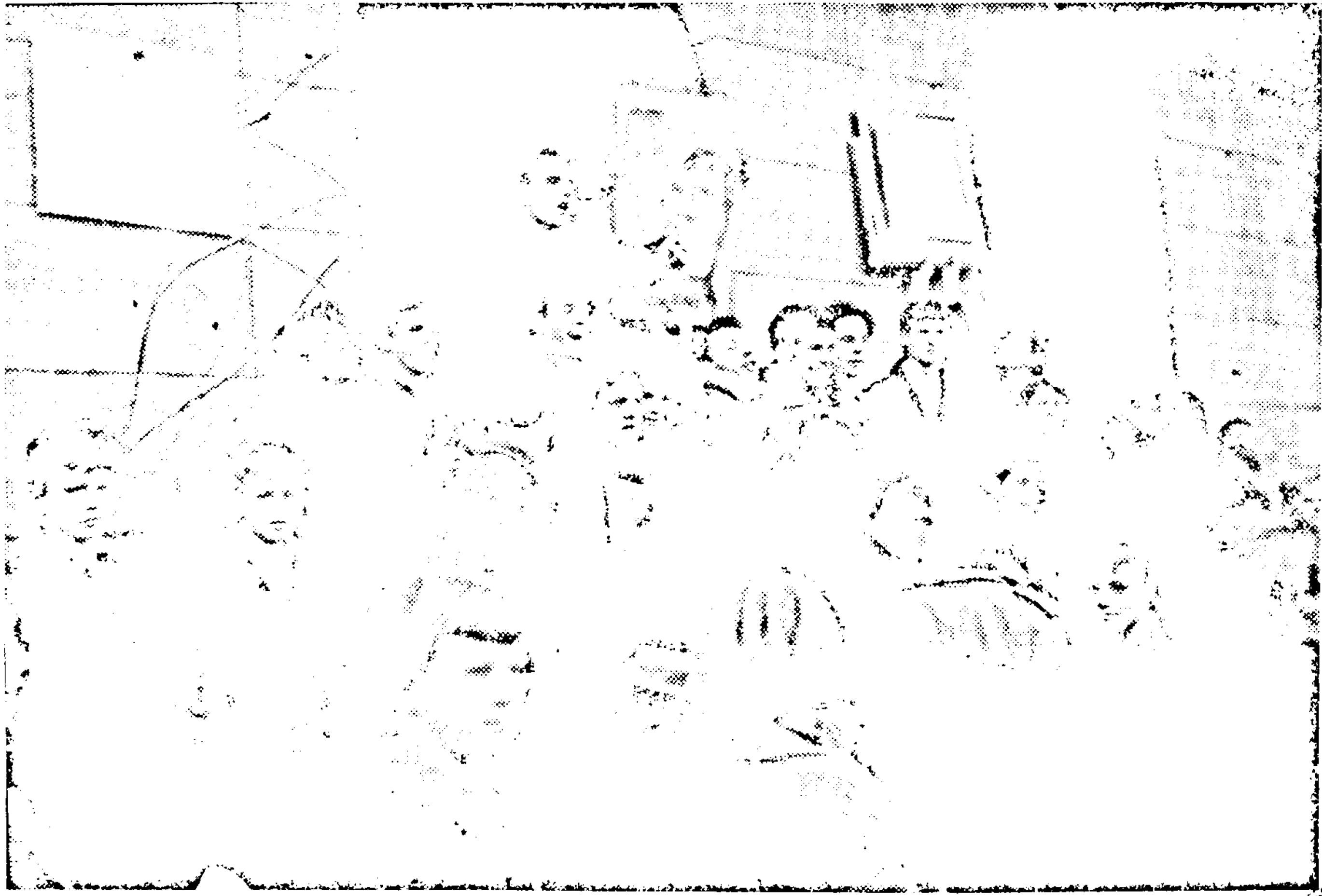
Maar de opluchting duurde slechts een paar seconden. Toen ik voorzichtig een stap naar voren deed, werd mijn voet overspoeld door water, dat over mijn enkel stroomde en gretig verder joeg. Paniek greep me tenslotte toch aan en ik tuimelde achteruit, terug naar de rotsen. Ik viel, gleed eraf en kwam terecht in een diepe plas, stil en ijzig koud. Op een of andere manier kwam ik weer overeind, klauwend en graaiend naar een volgend houvast, en toen ik dat gevonden meende te hebben, rolde het rotsblok onder mijn gewicht langzaam opzij, zodat ik opnieuw in het water viel....

De hemel alleen weet, hoelang ik daar tussen rotsen en plassen ronddoolde. Het leek op een nachtmerrie, die als elke nachtmerrie eindeloos scheen te duren. Tenslotte waren de plassen geen plassen meer, maar kwam er een golvende beweging in, en ik voelde telkens hoe het rondvliegende water van de branding als een douche over me heen kwam. De zee had nu ook de rotsen bereikt....

Soms leek het me de moeite niet meer waard om overeind te komen, als ik weer eens gevallen was, maar de wil tot leven geeft een mens blijkbaar reuzenkracht. Het is geen prettig vooruitzicht om te verdrinken, terwijl je met je gezicht in nat zeewier ligt begraven. Doch eindelijk was er geen zeewier meer. Er waren ook geen plassen meer en geen schelpen. Ik was op gladde vaste rotsbodem terechtgekomen, die onder mijn voeten even stevig aanvoelde als een trottoir. Ik had misschien twintig meter daarover afgelegd, toen ik mijn hand tegen een reusachtige muur optastte. Ik probeerde naar links — naar rechts.... de voet van de klip.

(Wordt vervolgd)

„AMIGOE"-wereldnieuws in beeld

Er is geen land in vrij Europa, waa[illegible] niets merkt van de laatste Russische misdaad. In Nederland doet bijna iedereen iets om de Hongaren te helpen. De leerlingen van de Amsterdamse Kunstnijverheidschool verkopen hun werk publiekelijk op de dam. De baten komen ten goede van de Hongaarse bevolking.

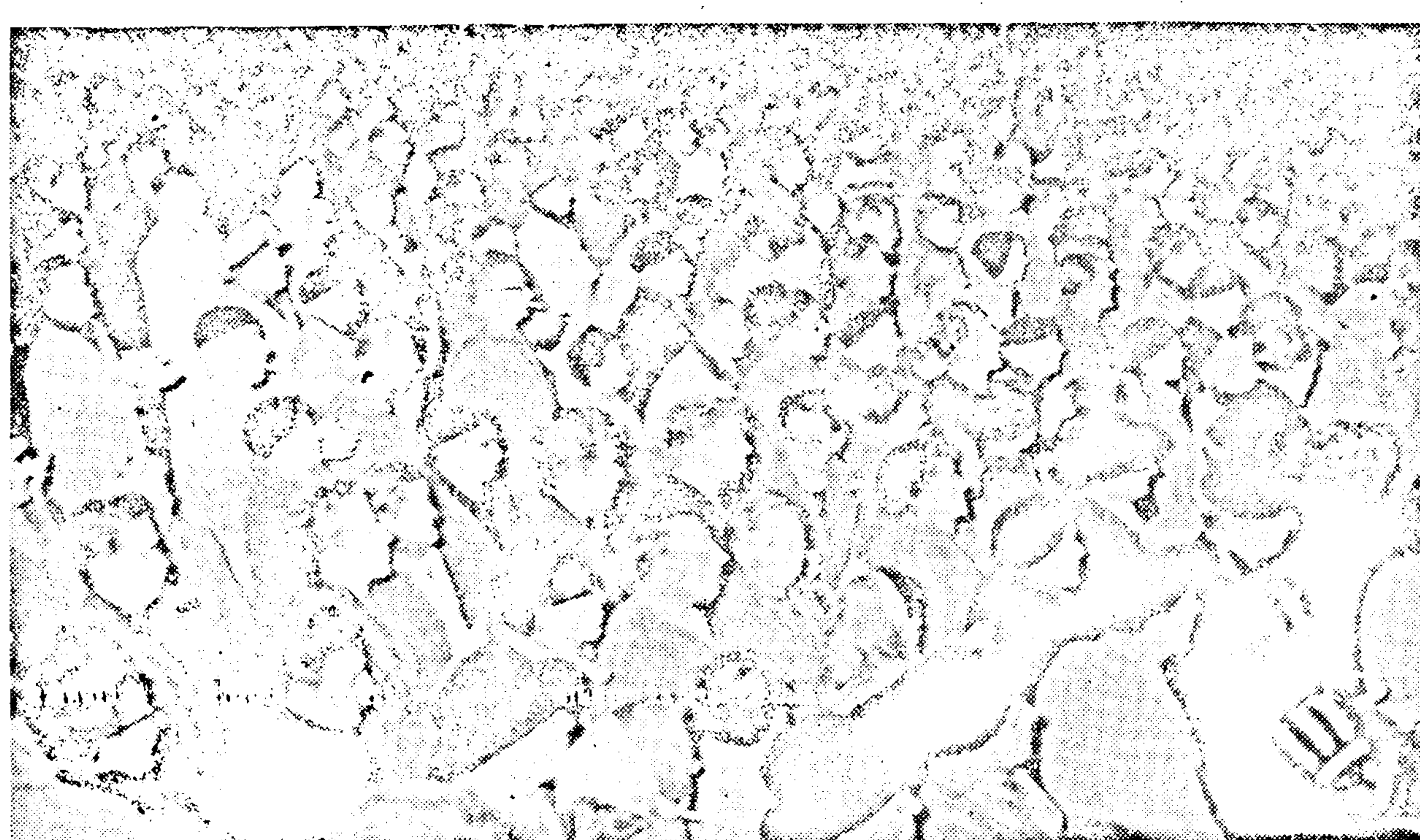
Engelse Paratroepers graven zich in. Nadat de landingen in Egypte met sukses uitgevoerd waren, begonnen de soldaten onmiddellijk met het graven van mangaten. Op de achtergrond de rook van de branden in Port Said.

Hoewel de rust is weergekeerd in Egypte moet men voorzichtig blijven De mannelijke bevolking wordt gefoulleerd op wapens.

Hongaarse vluchtelingen. De foto links toont u Margeret Janasi in Wenen, die ontroerd en lachend de Union Jack (Engelse vlag en symbool van de vrijheid) kust. Foto links: Anna Kethly, de Hongaarse socialiste, onderweg naar Amerika, waar zij kontakt wil opnemen met de U.N.O.

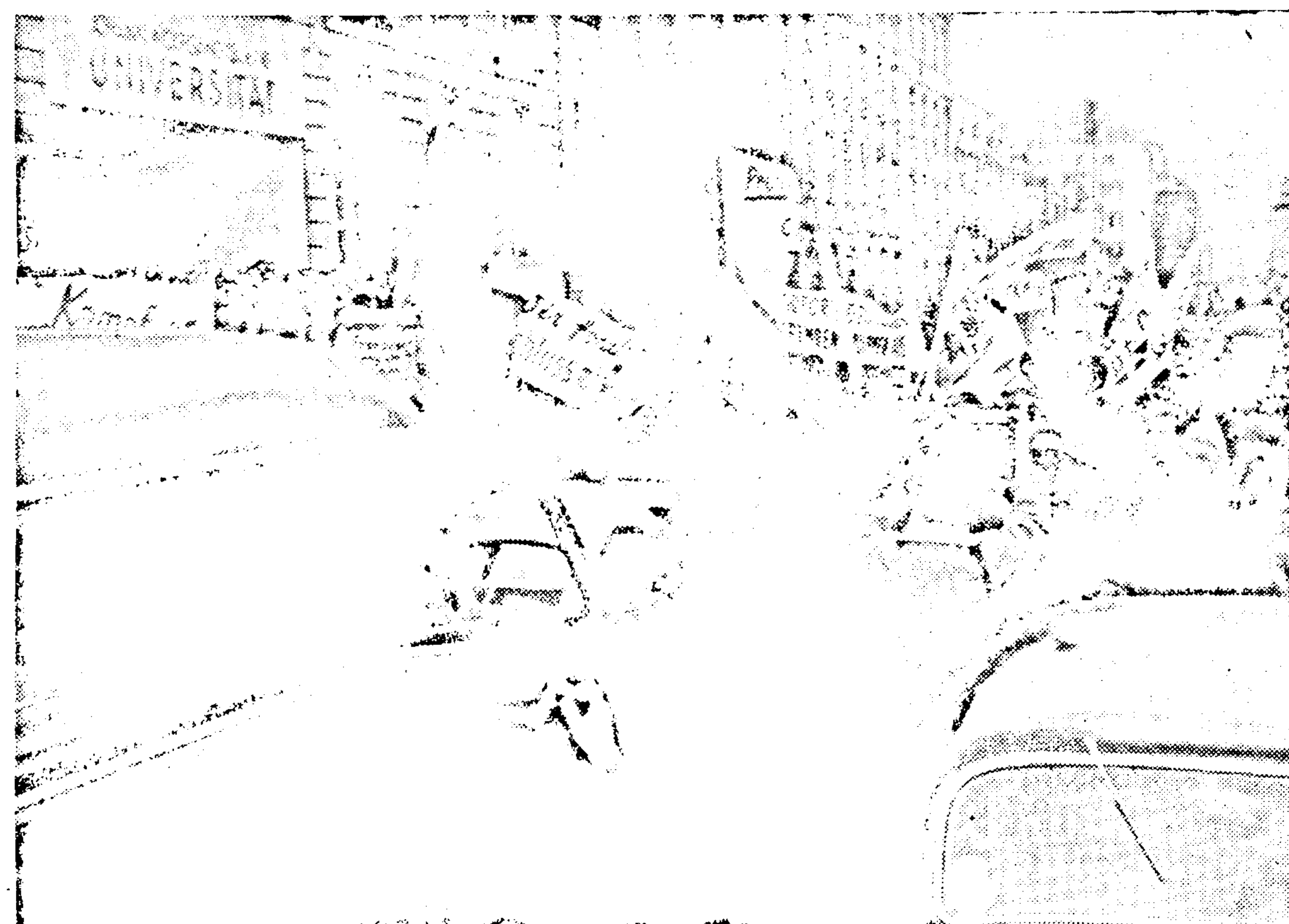
Ruim dertigduizend demonstranten trachten zich een plaats te veroveren op de Dam in Amsterdam. Deze bleek te klein en zodoende moesten velen genoegen nemen met een plaats op het Rokin of in een der zijstraten.

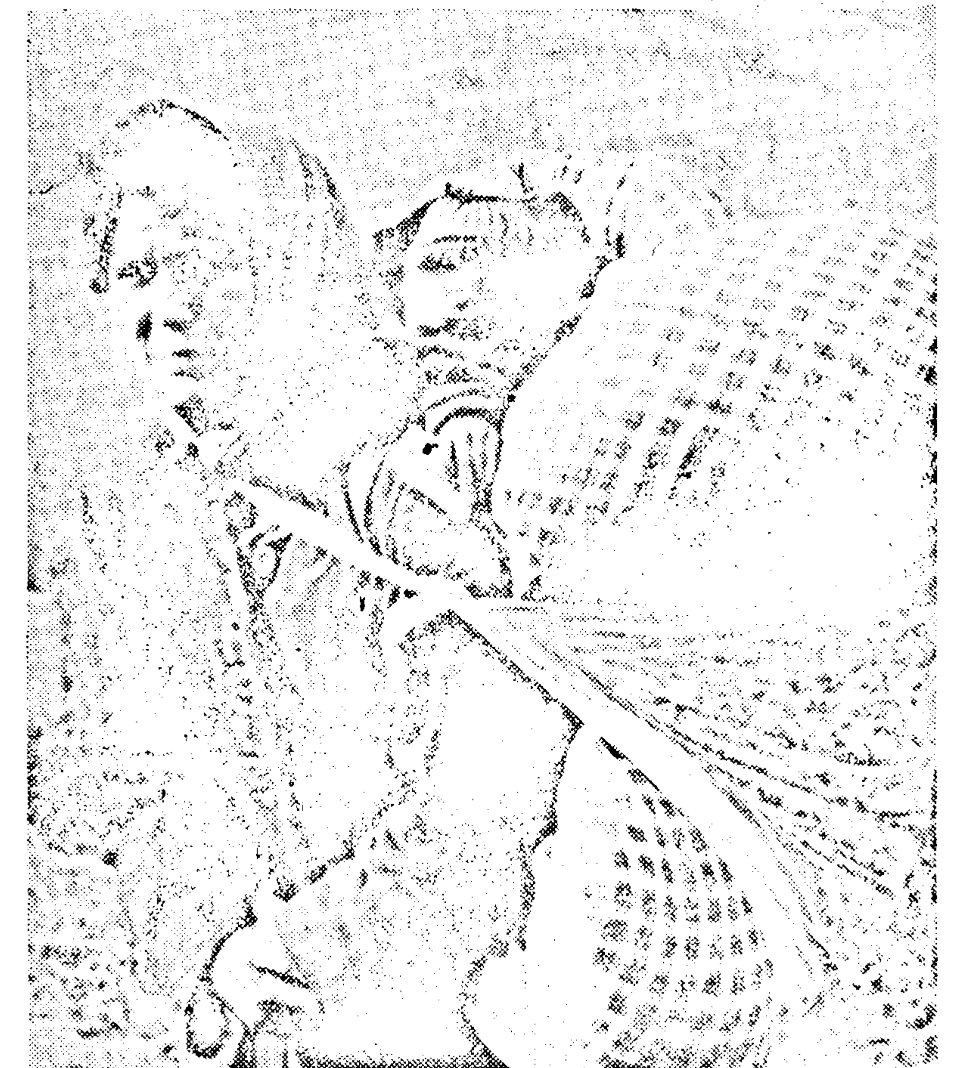
General Burns, de hoogste chef van de Internationale Veiligheidspolitie.

Hoewel het tijdens de ongeregeldheden in Amsterdam niet overal zachtzinnig toeging (zie foto), stond de sympathie van de Amsterdamse politieagent toch aan de kant van de demonstranten.

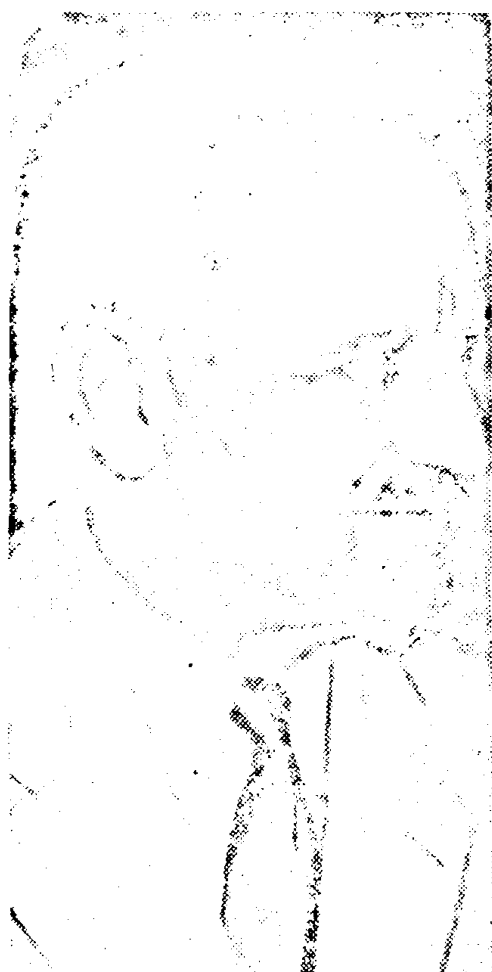

De studenten van de Joh. Wolg. Goethe Universiteit in Frankfort demonstreerden tegen de Frans-Britse agressie in Egypte. Met spandoeken begaven zij zich naar de verschillende konsulaten. De politie trachtte de demonstraties uiteen te jagen met bereden politie en motorbrandspuiten.

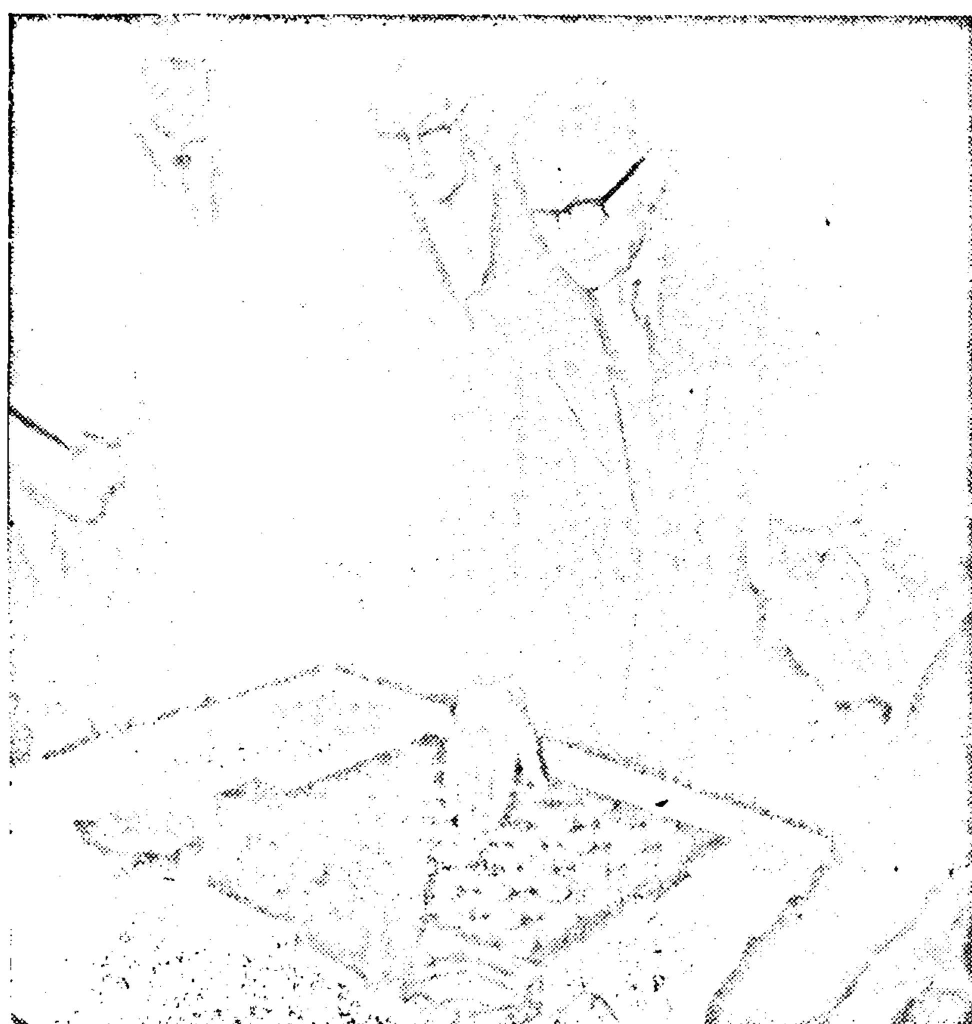

Hongaarse vrouw met kind bij haar aankomst in het kamp Traiskirchen. De foto toont u een oude vrouw, moeheid en verbittering op haar gelaat. De waarheid, die uit haar opgaven bleek is: Een nog jonge vrouw, die door een afmattende tocht de uitputting nabij is en in enige dagen jaren ouder geworden is. Dank zij de hulp, die het kamp haar bieden kan, krijgt zij nu de rust en het voedsel waar zij naar vroeg.

★ ✶ ★

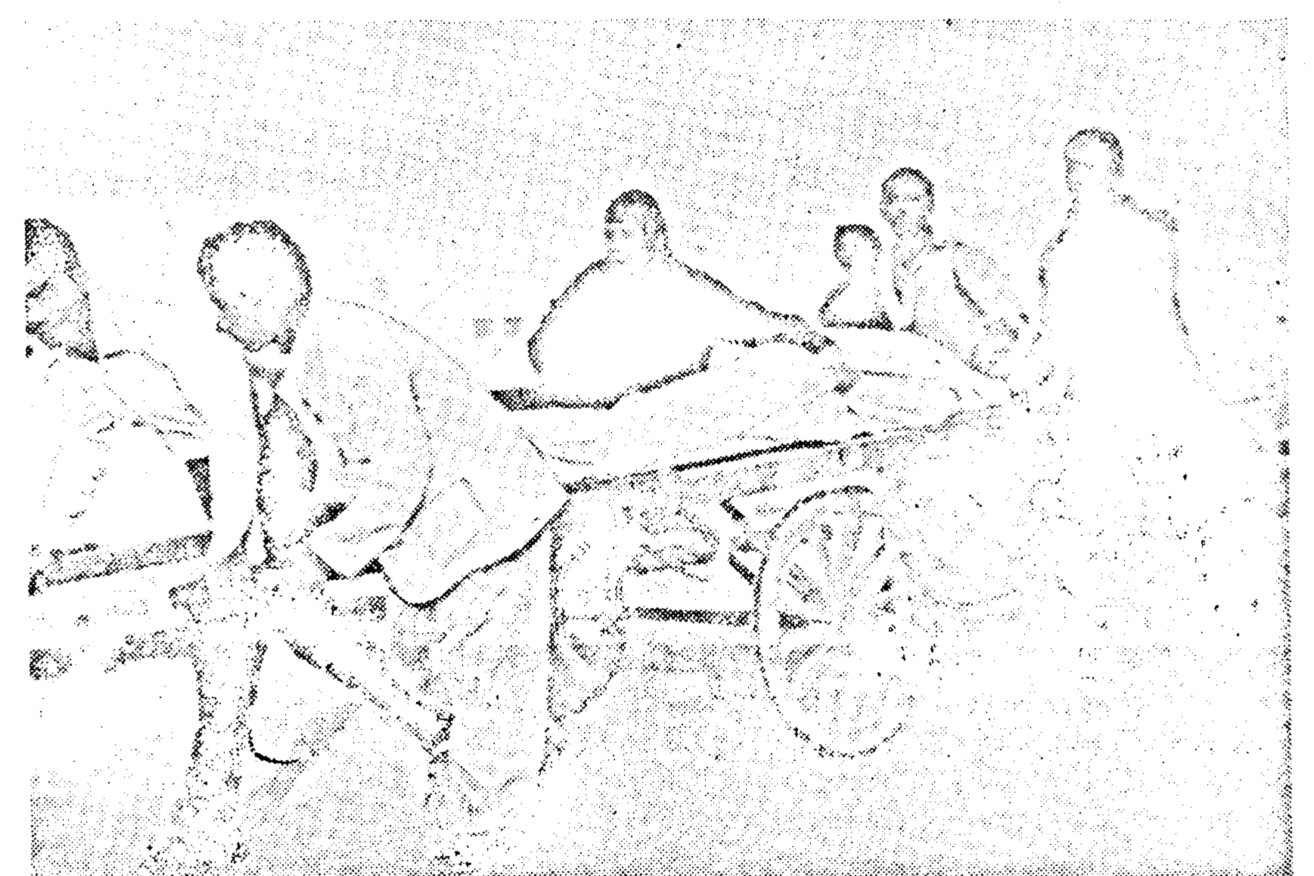
De communistische minister van Handel in Hongarije, Sandor Ronai, die deel uitmaakt van het nieuwe gouvernement, dat zich noemt: Revolutionair gouvernement van boeren en werkers.

In Amsterdam werd het internationale damtoernooi geopend door de voorzitter van de Koninklijke Nederlandse Dambond, de heer J. H. Willems. Links ziet u ir Van Dijk en rechts de Canadees Braunniers.

Zoals aitijd na een ramp trachten de eigenaars van de grotendeels zoek geraakte of verbrande eigendommen te redden wat er te redden is. De foto toont u een Arabische jongen, die in Port Said zijn nog smeulende bezittingen blust.

Port Said begraaft zijn doden. Het grote aantal doden en het tekort aan dodenwagens is de oorzaak van het feit, dat de doden per handkar door de straten gevoerd moeten worden. Foto: Een vrouw heeft zich in haar verdriet aan de dode (haar echtgenoot) vastgeklampt en laat zich geheel wezenloos meevoeren naar de plaats van bestemming.

EGYPTE vroeg Russische vrijwilligers

Internationale politietroepen uit Napels in Egypte aangekomen

EISENHOWER: Er moet een vreedzame oplossing zijn

Napels. — De eerste vliegtuigen met leden van de politie-macht van de Verenigde Naties zijn vanmorgen vroeg uit Napels vertrokken met bestemming Egypte en zijn daar inmiddels ook reeds aangekomen. De Israëlische minister van buitenlandse zaken heeft verklaard, dat de politiemacht van de Verenigde Naties voor het Midden-Oosten volgens haar niet voldoende zal zijn om een blijvende vrede in het Midden-Oosten te verzekeren. Dat kan slechts door een regeling, die via onderhandelingen tussen de betrokken partijen tot stand komt. Hij zeide, dat de grootte van de wapenvoorraden, die de Israëlische troepen op het schiereiland Sinaï aantroffen er op scheen te wijzen, dat zij bestemd waren voor een groter leger dan waarover Egypte beschikte.

De correspondent van het Amerikaanse radiostation CBS heeft in een uitzending uit Moskou verklaard, dat Egypte de Sovjet-Unie om vrijwilligers heeft verzocht. De uitzending werd afgebroken, toen hij aan bijzonderheden van het vrijwilligersleger toe was. Later mocht hij de uitzending hervatten, doch alle bijzonderheden waren er toen uitgeschrapt.

Hij begon zijn uitzending met de mededeling, dat de crisis in het Midden-Oosten een nieuwe en ernstige wending nam. „Uit betrouwbare bron vernam ik — zo zeide hij — dat de Egyptische ambassade opdracht kreeg te vragen om vrijwilligers, die Rusland had aangeboden en dat dit verzoek aan de Sovjet-Russische regering is doorgegeven. Als de Sovjet-Russische verklaringen van de afgelopen dagen iets te betekenen hebben, zal het verzoek worden ingewilligd. Veel is nog onduidelijk. Hoeveel Russen zullen gaan? De Egyptische ambassade verklaart, dat reeds meer dan 50.000 vrijwilligers zich hebben gemeld. Of zij eigen wapens zullen medebrengen? en of zij van de Sovjet-Unie uit vliegtuigen en tanks zullen ontvangen?, is niet bekend. Er is een aanwijzing: Een reserve-luitenant-kolonel heeft volgens berichten in de Sovjet-Russische pers verklaard: Ik sta gereed met mijn wapens in de hand!

Er bestaat reden te geloven, dat de vrijwilligers in de Sovjet-Unie eenheden zullen vormen en hun uitrusting zullen krijgen. Een Egyptische zegsman vertelde mij: Wij hebben geen uitrusting voor hen in Egypte.

De vrijwilligers omvatten 265...." en hier werd de uitzending afgebroken.

Op een in Washington gehouden persconferentie heeft president Eisenhower verklaard: „Wij pogen via de Verenigde Naties een oplossing te bereiken voor de crisis in het Midden-Oosten. Het zou onjuist zijn wanneer de hoogste leiders in de wereld gingen vergaderen, zolang wij hiermede niet klaar zijn. Dit houdt echter niet in, dat een dergelijke bijeenkomst in de toekomst niet van waarde zou kunnen zijn. Maar nu is het daar niet de juiste tijd voor".

De Amerikaanse president zeide voorts, dat de Verenigde Staten zullen pogen en daarmede voort zullen gaan vrienden te blijven met elke staat in het Midden-Oosten. Israël en de Arabische staten kunnen op den duur niet buiten elkaar. De Arabieren hebben de Israëlische vaardigheid in het voortbrengen van goederen nodig en kunnen Israël, welks handel nu bijna geheel op Europa en de Verenigde Staten is gericht, niet afzonderen. Daarom wil ik nog krachtiger naar overeenstemming tussen deze landen streven.

De Verenigde Staten kiezen in het Midden-Oosten geen partij. Een diktatuur, zoals van het Kremlin, kan zich veroorloven partij te kiezen. De Verenigde Staten willen, dat er gerechtigheid is voor iedereen.

Eisenhower besloot met te zeggen dat de beantwoording van de vraag of de vrede behouden kan blijven rechtstreeks samenhangt met de kracht van de welgemeendheid, waarmede de Verenigde Staten streven dit te bereiken. Wij moeten nimmer ons geloof verliezen. De mens zame oplossing voor zijn geschillen de bekende zangeres Marie Cecile in Hollandia genoemd de zich thans te herstellen en verder tegen de nemers geloven echter, dat die betot veertien dagen om de Atantische

---

Londen. — De eerste karikaturist van het Engelse communistische blad Daily Worker heeft ontslag genomen wegens "diepgaand meningsverschil" over de opvatting van het blad ten aanzien van de gebeurtenissen in Hongarije.

Beurs Caracas

Centro Simón Bolivar 1a emisión	99
Auto-Ven ordinarias	17
Auto-Ven preferidas	85
Banco Caracas cupones	3.100
Banco Central	62
Banco Comercial de Maracaibo	130
Banco Industrial	700
Banco Unión total pagado	1.060
Banco Venezuela	2.240
Barvensa comunes	14
Bolsa de Caracas acciones	3.250
Bolsa de Caracas, Puesto	300.000
Cauchos General ordinarias	300
Cemento Carabobo	265
Cerveceria La Llanera	8.75
Cervecera Nacional	92
Electricidad Caracas serie B	98.50
Embotelladora Z Coca-Cola	180
Envases Venezolanos	185
Inmuebles Caracas	155
Inuvenca participaciones	114.50
Inversora 30% pagado	3
Inverdica	13.25
Perforacion ordinarias	19
Productos Efe ordinarias	15
Productos Efe preferidas	90
Rovenca preferidas nuevas	85
Seguros La Nacional	320
Seguros La Seguridad	500
Servicios Hydrocarb 50% pagado	8.15
Telares Caracas y Valencia c/dcho	80
Teléfonos Venezuela 6%	99
Teléfonos Venezuela 8%	102
Venezolana de Cemento	325

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN
C. P. I. M.

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel: 2307
Van 23.30 — 07.00 J. N. F. Jung tel: 3353

Personeel Afdeling:
F. W. van Duyvenboode, Varkevisser
P I M Hotel N. P: tel: 3805
B. g. g. nad. inl: tel: 2403

Materialen Afdeling:
W Batelaan tel: 4350

C. S. M.

Rederij:
D. Gelderblom tel: 2486

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 G H van Leeuwen tel 2054

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
Van 1.00 — 07.30 A. de Kater tel: 2096

Theather Asiento:
„Mocambo"
Geen kinderen beneden 18 jaar

„GRAN REVISTA NACIONAL"

(Vervolg van pag. 1)

gen. Afgezien van het weinig opvoedkundige, dat hiervan uitgaat, zijn de prestaties van deze kleuters over het algemeen toch slechts van dien aard, dat zij alleen vanwege het feit, dat zij door zulke jeugdige executanten worden geleverd, waardering genieten.

Er ware ook meer aandacht te besteden aan het décor. Tot nu toe wordt er bijna uitsluitend gespeeld tegen de bij eenieder bekende achtergronden, waarover het Roxy-theater zelf beschikt en die te pas en te onpas gebruikt worden. Dit geeft weinig blijk van originaliteit en men kan dit ook niet blijven doen, omdat de toneelaankleding nu eenmaal een integrerend deel van een musical show vormt. Het verveelt gauw, wanneer het niet tijdig wordt vernieuwd en aangepast aan de op te voeren scènes.

Wat wij in bijna alle revistas der laatste maanden gemist hebben, dat is het „tipico di Corsow". Wij missen de Curaçaose wijsjes en dansen en werden overstelpt door Spaanse canciones en lang niet altijd feilloos gedanste uitheemse bailes. Gaan onze eigen Curaçaose mensen nu ook reeds het verwerpelijke en snobachtige idee aanhangen, dat alleen wat van het buitenland komt, goed is? Of raken zij zodanig van het volkseigene vervreemd, dat zij niet meer in staat zijn de rijkdom van hun eigen folklore te begrijpen? Wij kunnen en willen het vooralsnog niet geloven en schuiven het maar een beetje op de gemakzucht en de noodzaak voor de revista-leiders in de huidige concurrentiestrijd snel een revue in elkaar te moeten slaan.

De enige groots opgezette scène in Curaçaose stijl was de slotscène in „Coco Raspá" van Mooy Borgschot. Hier was werk van gemaakt. Maar daar bestond weer de ernstige tekortkoming van het gesproken woord, dat te weinig afwisseling bood en de toeschouwer niet genoeg boeide.

Wij willen het tenslotte nog even hebben over de commerciële kant van deze revistas. Het is duidelijk, dat er nu en dan grote bedragen de kassas binnenstromen en als wij goed zijn ingelicht, komt een niet onaanzienlijk deel van deze inkomsten in de portemonnaie van de eigen en „geronselde" artisten terecht. Wij vragen ons af, waarom amateurs, die nauwelijks enkele malen voor het voetlicht zijn getreden en nog in het beginstadium van hun artistieke loopbaan zijn — gesteld dan al, dat zij een artistieke loopbaan vóór zich hebben — direkt reeds betaling voor hun prestaties moeten verlangen. Betekent de hele affaire voor hen dan een zuivere zakelijke aangelegenheid is de kunst voor hen dan louter bijzaak?

Of zijn de leiders der gezelschappen zelf schuld, dat men tegen elkaar gaat opbieden en het er op uitdraait, dat zij, die naar hun opvatting niet genoeg kunnen verdienen, zelf de leiding van een gezelschap op zich wensen te gaan nemen? Wij zouden willen zeggen, dat, wanneer Curaçaose kunstenaars het zich niet tot een eer rekenen hun kunnen in dienst van de muze aan het volk te mogen tonen, doch hun talenten alleen willen benutten om er materieel beter op te worden, zij de kunst beter vaarwel kunnen zeggen en een business in een of andere goed verkoopbare handelswaar beginnen. Wij praten er dan nog maar niet over, dat zij met hun overdreven eisen hun eigen ruiten ingooien, omdat zij immers de kosten aan de revistas verbonden aanzienlijk doen stijgen, tengevolge waarvan deze zuinig moeten worden aangepakt, waardoor zij een groot deel van hun aantrekkingskracht op het publiek verliezen.

Het ware werkelijk te wensen, dat allen, die hun medewerking aan genoemde revue's verlenen, dit nu alleen eens deden uit liefde tot het vak en daarbij elk ander oogmerk opzij schoven. Dit zou onze Curaçaose musical shows zeker in alle opzichten ten goede komen.

New York. — De Amerikanen hebben gedurende 1955 ongeveer $ 1286 miljoen uitgegeven voor het bezoeken van bioskopen. Dit is een hoger bedrag dan in 1954, maar nog niet zoveel als in het topjaar 1946, waarop een periode van terugval volgde.

Heden overleed tot onze grote droefheid mevrouw

MARIA MARCELA REGINA

De begrafenis vindt plaats morgenochtend om 8.00 uur vanaf het St. Elisabeth's Gasthuis naar de R.K. begraafplaats Rodeweg.

Namens André de Haseth
Jose Carmen Regina
Isaac L. Vos
Anna Elina Haselhoef
Fam. Lebas
Fam. A. Tak
Fam. Christiaan Penso
Alfred Durand

Curaçao, 15 November 1956.

AFSCHEIDSFUIF

Ter ere van onze Venezolaanse gasten zal op ZONDAG 18 NOVEMBER a.s. een AFSCHEIDSFUIF worden gehouden in de Club van Engelen om 8 u 30 p.m.

De muziek wordt verzorgd door het muziekgezelschap van EDGAR PALM.

ENTREE heren: f. 2.50
dames: vrij.

DE CURACAOSE YACHTCLUB

Alle leden van de verenigingen Kwiek, van Engelen, C.S.C., Aruba Boating Club, Aruba Yachtclub, Asiento Zeilvereniging, alsmede de directie van de N.V. Combinatie Pletterij Nederhorst, officieren van de Koninklijke Marine, directies van zaken en personen die trofeeën of prijzen beschikbaar hebben gesteld, zijn van harte welkom.

INVITACION

Se invita a asistir a la Misa cantada que en homenaje a NUESTRA SEÑORA LA VIRGEN DE CHIQUINQUIRÁ, Patrona del Zulia, se celebrará en la Iglesia de la Coromoto el dia 18 del corriente mes a las 8.30 a.m.

VARIOS ZULIANOS.

Het „Amigoe"-opinie-onderzoek

Geachte Redactie,

Met genoegen heb ik deelgenomen aan het door U ingestelde opinieonderzoek met betrekking tot de internationale toestand. Het nuttige van een dergelijke vragenstellerij aan de lezers van een blad vind ik, dat de mensen weer eens gedwongen worden over de zeer belangrijke vraagstukken van de tijd waarin zij leven, na te denken en er hun mening over te geven.

Uw eerste vraag is wel erg suggestief: of ik een wereldoorlog met volledig gebruik van atoomwapens mogelijk acht? Ja, wat zal men daarvan zeggen. Volgens mij kan men een dergelijke oorlog redelijkerwijze niet verwachten, omdat zij de vernietiging van een zeer groot en wezenlijk deel van de beschaafde wereld ten gevolge zou hebben en dit nimmer in het voordeel van de oorlogvoerende partijen, laat staan van de (theoretische) overwinnaar zou zijn. Een aanwijzing, dat zulk een oorlog niet te verwachten is, lijkt mij ook, dat zij al niet reeds eerder is uitgebroken, terwijl er toch conflictstof voldoende was (zie luchtbrug Berlijn en Korea).

Volgens mij blijkt uit het gehele verloop van de naoorlogse politieke en militaire situatie, dat Amerika en Sovjet Rusland coute que coute willen voorkomen, in een wereldoorlog gewikkeld te worden met alle gevolgen van dien. Wel willen zij hun krachten op beperkte fronten meten, zodat de oorlog buiten hun eigen gebied blijft en op de grond van andere volkeren wordt uitgevochten.

Mijn beantwoording van Uw vraag luidt dus: geen totale oorlog met gebruik van de zwaarste atoomwapens, doch wel zeer gevaarlijke plaatselijke uitbarstingen, waarbij de hele wereld indirect betrokken is, en die voor de mensen van het betreffende land een even grote ellende betekenen als wanneer een wereldoorlog was uitgebroken.

Om mijn brief niet te lang te maken, wil ik de beantwoording van de andere vragen maar niet nader motiveren, alhoewel ik geloof, dat er zeker interesante beschouwingen aan vast te knopen zouden zijn.

J.C.

Hersengymnastiekwedstrijd voor de jeugd onbevredigend

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

Geachte Heer Redacteur,

Ik heb gisteravond de hersengymnastiekwedstrijd tussen de St. Josephschool en het Maria College voor de Curom beluisterd en ik moet U zeggen, dat deze wedstrijd mij niet bevredigd heeft. Hij had een nogal rommelig verloop en ik geloof, dat dit voor een deel in de hand wordt gewerkt door de wijze waarop de wedstrijd geleid wordt.

Aan een meisje werd de vraag gesteld, of zij een bepaald getal in romeinse cijfers kon opnoemen. Toen zij hiermede bezig was, werd er uit de zaal voorgezegd. De wedstrijdleider verklaarde toen de kans voor het meisje verkeken. Is het nu wel eerlijk, dat een deelneemster verantwoordelijk wordt gesteld voor de onsportiviteit van iemand in de zaal, ook al is er dan een regel, dat voorzeggen tengevolge heeft, dat een deelnemer zijn twee punten verliest? Dan was er nog iets.

In een bepaalde vraag werd door de wedstrijdleiding Sneeuwwitje een historische persoonlijkheid genoemd. Dit is volkomen onjuist. Sneeuwwitje is een sprookjesfiguur, en dat is heel wat anders. Op die wijze geeft de vragensteller zich reeds een brevet van onvermogen nog voor de deelnemer aan zijn antwoord toe is.

Ook vinden wij het plotseling inlassen van grapjes in zulk een wedstrijd misleidend. Wanneer men bv te midden van een reeks ernstige vragen plotseling de vraag stelt, waarom een missionaris in Noord Afrika zijn baard laat staan. Het antwoord daarop zou moeten luiden: omdat de missie zich in die streek in kleding en coiffure wil aanpassen aan de gewoonten van het volk.

Wanneer er dan met een slim lachje wordt gezegd: mispoes, de missionaris laat zijn baard om zijn kin staan! dan is dat niet eerlijk ten opzichte van degene, aan wie de vraag werd gesteld en die dus twee punten verliest. Wij zeggen niet dat deze vraag voor de Curom al eens is gesteld, doch wel soortgelijke vragen.

Zolang met deze en dergelijke zaken geen rekening wordt gehouden kan een hersengymnastiekwedstrijd niet bevredigend voor alle partijen verlopen en dat is voor de deelnemers en de luisteraars jammer!

Luisteraar.

(**Naschrift:** — Bij informatie te bestemder plaatse werd ons een en ander bevestigd. Het is echter onjuist, dat er een regel zou bestaan, dat voorzeggen ten gevolge zou hebben, dat een deelnemer zijn punten zou verliezen. Wel heeft in feite gisteravond een meisje haar punten verloren, omdat werd voorgezegd.

Het ligt overigens in de bedoeling van de wedstrijdleiding om niemand (buiten de deelnemers) meer in de studio toe te laten, wanneer zich nog eenmaal het geval voordoet, dat wordt voorgezegd.)

CUROM

17.00 Pa nos muchanan
17.15 Llama 12556!
17.45 Zuid-Amerikaanse gramophoon platen
18.00 Pabien
18.30 Nieuws
18.45 Tante Aukje vertelt
19.00 Arbanse Jukebox
19.30 Hoorspel „Mia o de nadie"
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Conj. Jovenes del Caribe
21.00 La hora Dominicana.
21.00 Operettemuziek
21.45 Voor de Jazzliefhebber..
22.25 Nieuws in het kort
22.30 Sluiting

RADIO HOYER

17.00 Tea at Five
17.30 Nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.00 Nanzy verhaal
18.15 Gevarieerde muziek
18.45 Sport Nieuws
19.00 Muziek di mi Tera
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Tjodoor en Juanita
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
22.00 Sluiting.

RADIO CARIBE

17.00 Variedades Musicales
18.00 Serenade
18.30 Recorded Music
18.45 Er was eens....
19.00 Avond Concert
19.30 Fiesta Viceroy-Pampero
20.30 Bols salutes....
21.00 News Bulletin
21.15 Music of the Masters
21.45 Platter Parade
22.30 Prelude to Slumber
23.00 Closing.

RADIO KELKBOOM

17.30 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
19.45 Nieuws
20.00 Musica
20.15 „Frente al pecado de ayer"
20.30 Musica
20.45 Smakelijk Eten
17.45 Populaire melodieën
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Woensdagavond concert
20.55 Nieuws en Sluiting.

21.15 Peticiones
21.45 Musica cu Mambos
22.00 Sluiting.

AVROS (63.00 m. — 4750 k)
(19.48 m. — 15405 k)

17.00 Linda's eerste Liefde
17.15. Reclame
17.30 Advertenties

P.C.J.

18.37 Nieuws
19.30 Klokslag
18.54 Roulette
19.31 Hutspotpourri.
U vraagt Wij draaien
20.14 Op de drempel van een nieuw tijdperk".
20.23 Het Franse Chanson
20.38 In en uit den vreemde
20.45 Intermezzo.
20.49 Nieuws
20.52 Beursnieuws.
20.55 Avondgebed.
21.00 Sluiting.

Pineau twijfelde aan goede trouw van Egypte

New York. — Aan Christian Pineau, de Franse minister van buitenlandse zaken, werd vandaag bij zijn aankomst te New York ter bijwoning van de bijeenkomst der Verenigde Naties op een persconferentie gevraagd naar zijn mening over de Russische dreigementen om in het Midden-Oosten tussenbeide te komen. Pineau zei: „Het is moeilijk te weten, welk deel werkelijkheid is en welk deel grootspraak. Wat men gezien heeft is de reusachtige hoeveelheid militaire uitrusting, die in Egypte is buit gemaakt en die niet in verhouding was met het potentieel van de Egyptische strijdkrachten".

Pineau vervolgde met te zeggen: „Dertig schepen zijn tot zinken gebracht in het kanaal. Een internationale organisatie moet worden belast met het opruimingswerk in het kanaal. Opvallend is, dat Egypte de schepen tot zinken bracht na de staking van het vuren, zodat er ernstige twijfel rijst over hun goede trouw om de vrije vaart door het kanaal te herstellen".

Er kan — zo zeide Pineau verder — niet twee afzonderlijke stellen regels bestaan in de Verenigde Naties: één stel voor „dictatuur-regeringen", die de beslissingen van de Verenigde Naties naar believen wel ian niet nakomen, en een ander stel voor de „democratieën", die dergelijke besluiten wel eerbiedigen. Wij gaven gevolg aan de opdracht der Verenigde Naties, toen wij het vuren staakten. Maar nu zijn wij geplaatst tegenover een nieuw probleem. Zonder militaire noodzaak bracht Egypte 30 schepen in het kanaal tot zinken en wij vragen ons af, of de Verenigde Naties het nodige in het werk zal stellen om het kanaal zo spoedig mogelijk voor de scheepvaart vrij te maken".

Om een oplossing te vinden voor het kanaalprobleem, is het absoluut gebiedend het kanaal buiten elke politieke invloed te houden, aldus Pineau. „Dit hebben voor ogen, wanneer wij praten van een internationaal beheer van het kanaal. De Verenigde Naties moeten even streng zijn voor de dictatuurlanden als zij voor de democratieën zijn".

Nieuw-Guinea op agenda der V.N.

New York. — De Agendacommissie van de Verenigde Naties heeft aanbevolen de kwestie Nieuw-Guinea wederom op de agenda van de Algemene Vergadering te plaatsen. De uitslag der stemming was zes stemmen voor; drie tegen en vijf onthoudingen.

Engelse verliezen in Egypte 176 man

Londen. — Blijkens officiële cijfers, die te Londen zijn gepubliceerd, bedragen de Engelse verliezen tijdens de aktie in Egypte 176 man, van wie 25 doden en 2 vermisten, die vermoedelijk eveneens gesneuveld zijn. Het leger leed de meeste verliezen, namelijk 15 doden en 96 gewonden. Bij de vloot werden tien manschappen gedood en 52 gewond. Een officier van de marineluchtvaartdienst wordt vermist en is vermoedelijk dood. De luchtmacht verloor een vlieger; een ander werd gewond.

Nederland wenst Kernwapens

Verscheidene N.A.T.O.-landen hebben na de jongste internationale spanningen de Amerikaanse regering andermaal verzocht hun legers met kernwapens uit te rusten, aldus hebben militaire autoriteiten in Washington verklaard. Nederland, België en Italië zouden het meest er op aandringen dat hun strijdkrachten voorzien worden van tactische wapens als men van hen verwacht dat zij helpen Europa te verdedigen tegen troepen die deze wapens hebben. Deze kwestie zal vermoedelijk besproken worden op de zitting van de N.A.T.O.-raad in Parijs volgende maand.

Nederland bereidt rantsoenering van olieprodukten voor

's Gravenhage. — De Nederlandse regering heeft enige voorbereidende maatregelen bekendgemaakt voor een eventuele rantsoenering van aardolieprodukten. Met ingang van 14 november worden ruwe aardolie en aardolieprodukten tot distributiegoed verklaard. Er is ingesteld een bureau aardolieprodukten in Den Haag met als directeur de heer C. Liefheid en een commissie van bijstand. Daar het hier voorbereidende maatregelen betreft, is tevens een ontheffingsbeschikking gepubliceerd, die ontheffing verleent van het in vorengenoemde beschikking bepaalde. Wel moeten fabrikanten en importeurs en handelaren in benzine zich binnen een week schriftelijk melden bij het bureau. Voorts is een aantal contingentenbeheerders aangewezen, die een eventuele rantsoenering in bepaalde sectoren (scheepvaart, binnenvaart, landverkeer enz.) moeten regelen. Tevens is ingesteld een interdepartementale commissie van overleg, die de minister van economische zaken van advies zal dienen inzake de beschikbare hoeveelheden olie.

Tenslotte maakte de Staatscourant bekend, dat de uitvoer van ruwe aardolie en- produkten wederom onder controle zal worden gebracht.

Maximum 50 KM per uur binnen bebouwde kommen in Nederland

Scheveningen. — Op de dezer dagen te Scheveningen gehouden Verkeersdag van de KNAC heeft de minister van Verkeer en Waterstaat, mr. Algera, medegedeeld dat hij naar rijp beraad besloten heeft het advies van de commissie veiligheid wegverkeer te volgen, hetgeen neerkomt op herinvoering van een maximum snelheid van 50 kilometer per uur binnen de bebouwde kommen in Nederland.

Ten gevolge van de Brits-Franse aktiviteiten in Port Said is de Arabische wijk, die grotendeels uit houten huizen en krotten bestond, bijna geheel uitgebrand. Foto: Het platgebrande deel van de Arabische wijk in Port Said.

Surinaams nieuws

Paramaribo. — De Jaarbeurs 1956 is gesloten na bezocht te zijn geweest door ongeveer 10.000 personen. De Tijd schrijft dat dit resultaat de allerstoutste verwachtingen heeft overtroffen van de organisatoren. Men had namelijk op een heel grote terugslag gerekend bij deze Jaarbeurs. Volgens het blad mag wel van een groot succes worden gesproken.

— De SVB heeft aan Trinidad doen weten dat het met het oog op de wereldsituatie afziet van het bezoek dat het SVB-elftal deze maand aan Trinidad zou brengen.

Het Nieuws meent dat deze beslissing is toe te juichen, maar dat het wel wat gezocht is. Het blad vermoedt dat bij het besluit ook wel de overweging gegolden zal hebben dat de SVB door bepaalde omstandigheden niet in staat is zijn sterkste elftal in het veld te brengen.

— De Billiton NV heeft de afgelopen dagen 4500 ton bauxiet voor de Olin Mathieson Chemical Corp te Baltimore verscheept als eerste lading van een levering van 100.000 ton. Deze levering gaat buiten het tienjarig kontrakt om volgens hetwelk de Billiton in januari zal beginnen bauxiet aan Olin te leveren.

— Het Surinaamse Rode Kruis heeft kontakt gemaakt met het Nederlandse Rode Kruis over eventuele hulp door Suriname te bieden aan de Hongaren.

Mevrouw van Tilburg-Stikkers maakte van de gelegenheid gebruik dat een receptie werd gehouden voor H.M. ambassadeur in Caracas, de heer Van Beusekom, die een bezoek aan Suriname bracht, om een collecte te houden voor de Hongaren.

Vakbonden maakten bekend dat ingevolge een oproep van het IVV op maandag 12 november 5 minuten stilte in acht zou worden gehouden in verband met de gebeurtenissen in Hongarije. Op werknemers werd een beroep gedaan mee te werken.

— De heer Werner Joseph, voormalig hoofd van de voorlichtingsdienst in Suriname en later in dienst van De Spaarnestad in Nederland en Duitsland, zal in januari in Paramaribo aankomen om de voorlichtingsdienst van het Planbureau te leiden. Op het ogenblik heeft het Planbureau geen eigen voorlichtingsdienst.

— Naar aanleiding van het halfstok vlaggen voor de gebeurtenissen in Hongarije merkt Het Nieuws op dat Suriname, zij het nog nauwelijks opgemerkt, internationaal meedoet. Het was een passende gedachte voor het barbaars optreden der Russen in Hongarije de vlag halfstok uit te steken. Het blad vraagt of het ook niet passend zou zijn geweest dat de regering van dit net autonoom geworden land de rijksregering attenteerde op haar bezorgdheid over de Frans-Britse agressie in Egypte.

— Mr H. van Walsem kwam dezer dagen in Paramaribo aan om als commissaris-generaal van de organisatie voor Nederlands deelname aan de wereldtentoonstelling 1958 in Brussel na te gaan of de Surinaamse regering een financiële bijdrage zal kunnen geven. Voor Suriname en de Antillen zijn in koninkrijksverband namelijk een plaatje ingeruimd in de Nederlandse sector. Voorts zal hij in Suriname ook particuliere financiële belangen van verwanten in Surinaamse bedrijven behartigen. Tegen het ochtendblad De Tijd zei hij desgevraagd dat de Surinaamse regering ontzaggelijk veel doet om wie wat van Suriname wil weten wegwijs te maken. Wat zijns inziens op de wereldtentoonstelling geaccentueerd zou moeten worden, is, dat Suriname een bonte schakering heeft wat het samenstel der rassen betreft en dat eenieder zo prettig en vreedzaam met elkaar omgaat. Dat was zijns inziens uniek.

— Bij Brokopondo liggen rotsblokken in de rivier die voor de scheepvaart een ernstig obstakel zijn. De landmacht Suriname is dezer dagen begonnen met landmijnen de granietblokken op te blazen.

Wereldkampioenschap dammen

Arnhem. — De uitslagen van de zevende ronde van het wereldkampioenschap dammen luiden als volgt: Huisman (N) — Deslauriers (Can.) 1—1; De Jong (N) — King (China) 1—2; Verleene (B) — Van Dijk (N) 1—1; Verpoest (B) — Roozenburg (N) 1—1; Forclaz (Zw) — Bom (N) 1—1; Dionis (Fr.) — Navarro (Alg.) 1—1; Verse (F) — Amzand (Sur.) 1—1; Keller (N) — Hisard (Fr) 2—0; Gournier (Fr) — Fanelli (It.) 2—0.

De stand na de zevende ronde is: 1) Gournier met 12 pt uit 7 partijen; 2) Keller met 11 pt; 3) en 4) Roozenburg en Bom met 10 pt; Amzand (Sur.) heeft 4 pt uit 6 partijen en staat 17e.

Gerrit de Stotteraar kreeg ijzervijl

Bijtijds heeft de Amsterdamse recherche het uitbreken van de glibberige Gerrit de Stotteraar kunnen verhinderen. Hij was er reeds ten te in geslaagd de tralies van zijn cel door te zagen. Bij een tussentijdse fouillering kwam er een 28 cm. lange ijzervijl aan het licht, die, zo vermoedt de politie, hem door zijn vrouw in handen is gespeeld. Gerrit de Stotteraar was opgesloten in het Huis van Bewaring aan de Amstelveenseweg. Dezer dagen werd hij naar het hoofdbureau van politie gebracht om een verhoor te ondergaan.

Wetend met welk een gladde uitbreker men te doen had, heeft de recherche van het hoofdbureau hem voor het verhoor gefouilleerd. Niet vergeefs: uit Gerrits broekzakken kwamen een paar dameshandschoenen te voorschijn en uit zijn broekspijp een ijzervijl. Men onderzocht vervolgens Gerrits cel, waar bleek dat hij reeds ijverig aan het werk was geweest. Door de dameshandschoenen werd de recherche op het idee gebracht dat Gerrits vrouw die „per ongeluk" bij haar bezoek heeft laten liggen, de vijl erin als prettige verrassing voor haar echtgenoot.

Limburgse amusementsliedjes zijn gewild

De ijver waarmee grammofoonplatenmaatschappijen Limburgse zangsterren proberen te ontdekken wijst ongetwijfeld op een grote populariteit van de Limburgse amusementsliedjes. Vier jaar geleden maakte het liedje. „Wie sjoen os Limburg is" van de Venlonaer Harry Bourdon opgang. Van de tot nu toe meest begaafde en beschaafde zanger, de kortelings overleden zanger Jo Erens uit Sittard, werd „Limburg allein" het meest bekende liedje. Zijn plaatsgenoot Frits Rademacher debuteerde spoedig daarna met het veelgezongen „Huukske". De 24-jarige Wil Habets uit Valkenburg, in zijn woonplaats algemeen bekend als de zingende kelner zong het niet onaardige „Lommelekeal" (Voddenman) en het wat al te goedkope „Zek meadje", voor hem geschreven door de gebroeders Evert en Piet Zits uit Susteren. De nieuwe grammofoonplaat van de vierde Limburgse zanger komt binnenkort in de handel. Voor Wil Habets heeft dit misschien iets al te snelle succes een goede kans aangezien de culturele raad Limburg deze ongetwijfeld talentvolle zanger aan een studiebeurs heeft geholpen. Middels deze beurs hoopt bariton Wil Habets aan het Maastrichts conservatorium opgeleid te worden tot operazanger.

Frankrijk en W.-Duitsland dichter bij elkaar

Parijs. — In Parijs is vernomen, dat Frankrijk en West-Duitsland het eens geworden zijn over alle Europese kwestie, waarover nog geen overeenstemming bestond. Tijdens het bezoek van bondskanselier Adenauer en zijn minister van buitenlandse zaken aan Parijs is een oplossing gevonden voor alle nog hangende vraagstukken, ondermeer over de plannen voor de Europese gemeenschap voor atoomenergie en de gemeenschappelijke markt. De 4 andere landen der Europese gemeenschap voor kolen en staal zullen van de bereikte overeenstemming op de hoogte worden gesteld.

Geen besprekingen over herroepen N.O.C.-besluit

's-Gravenhage. — Het A.N.P. heeft aan de voorzitter van het Nederlands Olympisch Comité gevraagd, wat er waar is van de berichten, als zouden op aandrang van enkele Nederlandse sportbonden besprekingen worden gehouden met het N.O.C. ter herziening van het besluit van 6 november om niet naar Melbourne te gaan. De voorzitter antwoordde, dat het bestuur van het N.O.C. geen enkele reden ziet, welke heden anders ligt dan op 6 november. Er is geen reden om op dit besluit terug te komen. De vergadering besloot toen unaniem niet aan de Olympische Spelen deel te nemen. Het zou de voorzitter zeer verbazen, wanneer het bestuur een algemene vergadering weer bijeen zou roepen over deze zaak. Statutair kunnen negen of tien der 38 bij het N.O.C. aangesloten sportorganisaties een bijzondere vergadering eisen.

Parijs. — Dezer dagen is de Spaanse oud-premier Juan Negrin aan een hartaanval overleden. Hij was overeenkomstig zijn wens in stilte begraven.

Surinaamse Bank betaalt $ 12 dividend uit

Amsterdam. — De Surinaamse Bank ontving in 1955 aan baten Sf 1.554.000, waarvan een winstsaldo resteert van Sf 258.000 tegen Sf 239.000 in 1954, waarvan het Surinaamse gouvernement ontvangt Sf 94.000 (Sf 90.000). Uit het restant kan wederom $ 12 dividend worden betaald. De tussentijdse overgangsregeling voor de beëindiging van het oktrooi werd per ultimo maart 1957 opgezegd.

Aangezien zich op het gebied van het geldwezen geen bijzondere problemen voordeden, had de bankcommissie in 1955 geen aanleiding tot het treffen van bepaalde monetaire maatregelen. De politiek van handhaving van een ongeveer konstant geldvolume werd voortgezet. De liberalisatie van de goederen- en dienstensektor kon gehandhaafd blijven en op verruiming van het kapitaalverkeer behoefde niet te worden teruggekomen.

Met waardering maakt de directie gewag van de aangename verstandhouding met het Surinaamse gouvernement.

Het verslag constateert, dat het peil van de kosten van levensonderhoud sedert 1953 zeer stabiel is geweest en nauwelijks is gestegen. De kredietverlening, die in 1952 haar hoogtepunt bereikte, zette zich voort na de sedertdien ingetreden daling, ook in 1955. Het goudbezit onderging geen verandering. In de particuliere investeringen kon in 1955 weer een surplus worden geconstateerd. Wil men echter op dit gebied meer bereiken, dan zal de overheid meer dan tot dusver blijk moeten geven van de bereidheid om investeringen in Suriname aantrekkelijker te maken, aldus het verslag.

Hoewel de effektenhandel in Suriname niet van grote omvang is, mag wel worden geconstateerd, dat het effekt als beleggingsobjekt een zekere plaats heeft verworven. Voor het Surinaamse bankwezen was 1955 een gunstig jaar.

De waarde de invoer beliep Sf 51,6 miljoen; de uitvoer Sf 49,7 miljoen. Het invoersaldo is overwegend toe te schrijven aan de vermindering der bauxietverschepingen. Bij de import verloren de Verenigde Staten terrein, waarvan Nederland het meest profiteerde. De Nederlandse leveranties stegen met Sf 1,6 miljoen tot Nf 16,6 miljoen. De Verenigde Staten kwamen op de tweede plaats, gevolgd door Trinidad en Engeland.

Opvallend is voorts, dat de Caraïbische landen geleidelijk aan grotere kopers worden van Surinaamse produkten, aldus het verslag, dat tenslotte de toenemende transitohandel met Brazilië memoreert. Deze bedraagt echter onmiskenbaar een tijdelijk karakter, daar de huidige moeilijke Braziliaanse deviezenpositie aan deze ontwikkeling niet vreemd is.

ERIC DE NOORMAN DE SCHEEPSBOUWER

31—33 Nadat Eric zonder veel moeite de deur openkreeg, traden de vier gevangenen geruisloos naar buiten. De hut ligt vlak bij de palissade, maar als Eric voorzichtig om de hut heengluurt ziet hij in het halfduister twee krijgers op de aardwal op wacht staan......

Snel trekken zij zich weer in de wal terug. Ik zal deze knapen voor mijn rekening nemen, fluistert de Noorman, inmiddels klimt hij dan snel over de omheining. De anderen knikken.

Als Eric, echter nogmaals een blik waagt, ziet hij de ene wacht juist op een hoek verdwijnen terwijl de andere langzaam over de aardwal langs de palissade stappen. De man nakijkend ontdekt hij nu een tweede groep zeerovers allen gewapend en de Noorman begrijpt, dat de kans om langs deze weg te ontsnappen verkeken is.

In de diepe duisternis paast de hutten sluipen de vier vluchtelingen haastig weg. Zij zullen een andere plek moeten vinden om over de paal te komen. Met de grootste omzichtigheid vluchten zij zoekend voort en zij bevinden zich nu tussen twee der blokhutten in, als Erwin achter zich een zwak geruis hoort, het zachte schuivelen van voetstap......... Met een onderdrukte kreet ziet hij achter zich een paar Saksers opduiken, de vier mannen willen het op een lopen zetten is ook van de andere kant krijgers naderen. In een oogwenk zijn de vluchtelingen ingesloten: „Geef je over", snauwt een stem. Even aarzelt Eric, maar zij zijn ongewapend en terwille van zijn zoon en de ander die op hem vertrouwen, wil en mag hij niet wachten. En met verbittering over het mislukken van hun vluchtpoging zegt hij: „Goed wij geven ons over.........